

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 60C/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318204323
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1318204323.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v právnej veci navrhovateľky: P. F. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt O. Š. XXXX/XX, K., právne zastúpená: OK advokátska kancelária s.r.o., JUDr. Oľga Karásková, advokátka a konateľka, so sídlom Bajkalská 21/A, 821 01 Bratislava, IČO: 47 242 884, proti odporcovi: N Press, s.r.o., so sídlom Jarošova 1, 831 01 Bratislava, IČO: 46 887 491, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.
- II. Súd odporcovi n e p r i z n á v a náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

odôvodnenie:

1. Podaním doručeným tunajšiemu súd dňa 27.06.2018 sa navrhovateľka domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd odporcovi uloží odstrániť zo siete internet videonahrávky tretích osôb, ktoré závažným spôsobom zasahujú do jej práva na ochranu osobnosti v znení:

I. Odporcovi sa ukladá povinnosť odstrániť videonahrávku H. P., zverejnenú na užívateľskom kanáli Denník N na serveri YouTube (www.youtube.com) dňa 26.3.2018 pod názvom „H. P. obviňuje štátnu tajomníčku P. z korupcie“, a to do troch dní od doručenia tohto uznesenia.

II. Odporcovi sa ukladá povinnosť odstrániť videonahrávku F. V., zverejnenú na užívateľskom kanáli Denník N na serveri YouTube (www.youtube.com) dňa 26.3.2018 pod názvom „Blízky spolupracovník Č. F. V. svedčí o korupcii štátnej tajomníčky P.“, a to do troch dní od doručenia tohto uznesenia.

III. Navrhovateľke sa priznáva právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

IV. Odporca sa poučuje podľa § 337 ods. 2 CSP o možnosti domáhať sa proti navrhovateľke nárokov podaním žaloby vo veci samej, týkajúcej sa nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia, s tým, že podľa § 337 ods. 1 CSP jej podaním sú povinní znášať právne následky vyplývajúce z CSP.

2. Podaný návrh odôvodnila navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu tým, že je dotknutou fyzickou osobou, do ktorej práva na ochranu osobnosti, dobrého mena a občianskej cti bolo zasiahnuté výrokmi tretích osôb šírenými odporcom v súvislosti s jej výkonom funkcie sudcu Okresného súdu Trenčín (ďalej len ako „OS Trenčín“), čím je daná jej aktívna vecná legitímácia v konaní. Pasívna vecná legitímácia odporcu v konaní je podľa navrhovateľky daná tým, že odporca ako prevádzkovateľ portálu www.dennikn.sk a užívateľ overeného užívateľského kanálu s názvom Denník N na celosvetovom internetovom serveri www.youtube.com vo vlastníctve spoločnosti YouTube LLC, so sídlom 901 Cherry Avenue, San Bruno, Kalifornia 94066, USA (ďalej len ako „YouTube“) uverejnil na serveri YouTube na jeho užívateľskom kanáli s názvom Denník N nasledovné videonahrávky:

- videonahrávka H. P. z 15.05.2017, zverejnená odporcom na užívateľskom kanáli Denník N na serveri YouTube dňa 26.03.2018 pod názvom „H. P. obviňuje štátnu tajomníčku P. z korupcie“ (dostupné na odkaze <https://www.youtube.com/watch?v=wNw5JWn2MgQ&t=22s>), a

- videonahrávka F. V. z 15.05.2017, zverejnená odporcom na užívateľskom kanáli Denník N na serveri YouTube dňa 26.03.2018 pod názvom „Blízky spolupracovník Č. F. V. svedčí o korupcii štátnej tajomníčky P.“ (dostupné na odkaze <https://www.youtube.com/watch?v=4ZRI-zgGGH4&t=11s>), (ďalej aj len ako „sporné nahrávky“ alebo jednotlivo „sporná nahrávka“), za ktorých zverejnenie zodpovedá odporca v zmysle ustanovenia 4.3 Podmienok poskytovania služby YouTube, podľa ktorého každý užívateľ súhlasí, že bude výhradne zodpovedný (voči spoločnosti YouTube i ďalším osobám) za všetku činnosť, ku ktorej dôjde v rámci jeho účtu na YouTube, a ktorou sa zasahuje do práva na ochranu osobnosti, dobrého mena a občianskej cti navrhovateľky. Navrhovateľka uviedla, že odporca uvádza odkazy na sporné nahrávky aj v článku zo dňa 26.03.2018 s názvom „Dvaja svedkovia vypovedajú, že P. zobrala úplatok“ (dostupné na odkaze <https://dennikn.sk/1077221/dvaja-svedkovia-vypovedaju-ze-statna-tajomnica-P-zobrala-uplatok/>), v ktorom výslovne uvádza, že obe sporné nahrávky zverejňuje v texte článku a tento článok obsahuje odkazy na sporné nahrávky.

3. V rámci opisu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov navrhovateľka podrobne opísala okolnosti navrhovateľkou súdených trestných vecí, o ktorých nepravdivé a lživé tvrdenia sú obsiahnuté v sporných nahrávkach uverejnených odporcom (ktorých odporca nie je sám pôvodcom), a v ktorých H. P. a F. V. prednášajú výroky o korupčnom správaní navrhovateľky a jej prepojenia a spolupráce s organizovaným zločinom, ako aj tvrdenia o zneužití právomoci verejného činiteľa zo strany navrhovateľky v pozícii sudcu OS Trenčín, čím závažným spôsobom zasahujú do jej práva na ochranu osobnosti, dobrého mena a občianskej cti. Sporným nahrávkam sa dostalo medializácie, boli a sú veľmi sledované z hľadiska širokej verejnosti a informovali o nich prakticky všetky mienkotvorné médiá na Slovensku. Navrhovateľka sa domáha ochrany pred týmito neoprávnenými zásahmi neodkladným opatrením, ktorým sa upravia pomery medzi stranami sporu tak, že odporcovi sa uloží povinnosť odstrániť sporné nahrávky z jeho YouTube kanálu.

4. V trestnej veci OS Trenčín, sp. zn. 5T/444/2001, navrhovateľka ako sudkyňa rozhodovala vo veci organizovanej skupiny obžalovaných J. I., P. Q., H. P. a L. Č.:

- obžalovaní, o.i. H. P. a P. Q. boli odsúdení rozsudkom zo dňa 11.03.2002 pre spáchanie pokračovacieho trestného činu vydierania formou spolupáchateľstva, za čo obom obžalovaným bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok a tri mesiace nepodmienečne so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny,

- odvolanie obžalovaných bolo rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len ako „KS Trenčín“) zo dňa 14.05.2004 vydaného senátom pod vedením P. P. P. pod sp. zn. 2To/267/2002 zamietnuté,

- sťažnosť pre porušenie zákona zo dňa 18.05.2004 adresovaná Ministerstvu spravodlivosti SR (ďalej len ako „MS SR“) proti rozsudku odvolacieho súdu bola neúspešná,

- odsudzujúci rozsudok vo veci sp. zn. 5T/444/2001 vydaný senátom pod vedením navrhovateľky nebol po využití riadnych ani mimoriadnych opravných prostriedkov zo strany obžalovaných zrušený a v súvislosti s predmetnou trestnou vecou nebola zistená v odvolacom konaní, ako ani po využití mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len ako „NS SR“) a Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len ako „ÚS SR“) žiadna nezákonnosť, nebol zistený dôvod pre zrušenie rozhodnutia senátu navrhovateľky, ani nezákonné zloženie rozhodujúceho senátu,

- obaja obžalovaní sa opakovane celkovo päťkrát od r. 2013 domáhali obnovy konania, pričom poukazovali o.i. na dôvod obnovy konania vychádzajúci z tvrdenej trestnej činnosti konajúcich sudcov, prokurátorov a policajtov. Ich návrhy na obnovu konania boli právoplatne zamietnuté, resp. konanie zastavené, ostatný návrh bol zamietnutý (zatiaľ neprávoplatným) uznesením OS Trenčín zo dňa 19.06.2018.

5. Navrhovateľka poukázala na to, že osoby, ktoré na jej adresu prednášajú hrubo osočujúce a lživé výroky, najmä H. P., sa obdobného konania v minulosti opakovane dopustili voči predsedovi senátu KS Trenčín, P. P. P.A., ktorý v ich veci konal ako predseda odvolacieho senátu pod sp. zn. 2To/267/2002, pričom za jeho krivé obvinenie boli právoplatne odsúdení:

- obžalovaní vo svojej sťažnosti pre porušenie zákona adresovanej MS SR dňa 18.05.2004 P. P. vedome lživo obvinili tým, že uviedli nepravdivé skutočnosti súvisiace s výkonom jeho právomoci sudcu KS Trenčín tým, že mal od každého z obvinených požadovať finančnú hotovosť v sume 500.000,- Sk za účelom vyhovenia odvolaniu v ich trestnej veci, pričom ataky voči jeho osobe zo strany H. P. a P. Q. trvali viac ako sedem rokov,

- na podklade trestného oznámenia H. P. a P. Q.Í. bolo Prezídium policajného zboru, Úradom boja proti korupcii, odborom boja proti korupcii - Západ, vedené pod ČVS: PPZ-26/BPK-Z-2005, trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, ktorého sa mal v období mesiacov január 2004 až marec 2004 dopustiť nestotožnený sudca KS Trenčín, konajúci v trestnej veci oznamovateľov tým, že od nich mal požadovať úplatok 1.000.000,- Sk za vydanie rozhodnutia v ich prospech, uznesením vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii - Západ, ČVS: PPZ-26/BPK-Z-2005 zo dňa 14.09.2005 zastavené, pretože bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie a v uznesení vyšetrovateľ o.i. uviedol, že žiaden zo svedkov mimo okruhu rodinných príslušníkov oznamovateľov svojimi výpoveďami priebeh tvrdenej trestnej činnosti nepotvrdili, resp. táto bola striktné vylúčená a že žiadnym z vykonaných dôkazov neboli zistené skutočnosti, ktoré by relevantne, čo i len nepriamo, poukazovali na možnosť spáchania trestného činu sudcom KS Trenčín, P.. P. P.,

- následne boli H. P. a P. Q. rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len ako „OS Nitra“), sp. zn. 1T/29/2010 zo dňa 15.10.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len ako „KS Nitra“), sp. zn. 1To/52/2014 zo dňa 03.12.2014 uznaní vinnými zo spáchania trestného činu krivého obvinenia spolupáchateľstvom tým, že vo svojej sťažnosti pre porušenie zákona adresovanej MS SR zo dňa 18.05.2004 vedome lživó obvinili sudcu KS Trenčín P.. P. P., keď uviedli nepravdivé skutočnosti súvisiace s jeho výkonom právomoci sudcu tak, ako je uvedené vyššie, za čo bol H. P. uložený trest odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch rokov a P. Q. uložený po zohľadnení jeho predchádzajúcich právoplatne uložených trestoch súhrnný trest.

6. Navrhovateľka poukázala na podľa nej kľúčovú skutočnosť, že od vynesenia rozsudku v trestnej veci H. P. a spol. v r. 2001 až do r. 2013, t. j. viac ako trinásť rokov, títo neprednášali o navrhovateľke žiadne tvrdenia o jej korupcii, trestnej činnosti či spolupráci s organizovaným zločinom, nepodávali žiadne trestné oznámenia ani podania iným orgánom a systematické útoky voči navrhovateľke zo strany H. P. a jeho rodinných príslušníkov začali až v r. 2013 potom, čo bola navrhovateľka vymenovaná Vládou SR do funkcie štátnej tajomníčky MS SR a H. P. s P. Q. sa začali domáhať obnovy konania v ich trestnej veci. H. P. a jeho rodinní príslušníci (otec M. P., manželka Monika Janíčková, sestra F. U. P.) začali zasielať rôzne listy a podania (napr. z 09.01.2013, 29.05.2014, 28.11.2014, 13.01.2015, 17.02.2015, 28.03.2018) všetkým najvyšším ústavným činiteľom, prezidentovi SR, predsedovi NR SR, predsedovi Vlády SR, predsedníčke ÚS SR, predsedníčke NS SR, ministrom spravodlivosti SR, generálnemu prokurátorovi SR, všetkým poslancom NR SR, v ktorých bola navrhovateľka zo strany H. P.Í. opakovane obviňovaná zo spolupráce s mafiou, z korupcie, z príbuzenského pomeru k bossovi podsvetia X. Č., bola nazývaná jeho predĺženou rukou, špinou, škodnou, mafiánskou sudkyňou, zločincem horším ako banda mafiánov, sudkyňou konajúcou na príkaz mafie, podľa ktorej pokynov mala rozdávať rozsudky s cieľom obrať ho o majetky a pod. H. P. výslovne uviedol, že v uvedenej trestnej veci, v ktorej bol odsúdený spolu s P. Q., mala navrhovateľka ako sudkyňa OS Trenčín vziať úplatok 1 milión Sk za prepustenie každého zo súdených, aj keď všetkých obžalovaných jej senát odsúdil, bola obviňovaná, že spolupracuje s mafiánom X. V., ktorý sa mal podieľať na trestnej činnosti vo vzťahu k H. P. a P. Q. a ďalej H. P. tvrdil, že navrhovateľka ako vtedajšia predsedníčka OS Trenčín mala vplývať na ostatných sudcov a vybavovať a zariaďovať všetky kauzy v prospech X. V. na úkor H. P. Útoky smerovali aj voči mladistvým synom navrhovateľky, ktorí boli rovnako spájaní s mafiou, bol monitorovaný ich pohyb a zvyky a zaobstarávané ich fotografie, čo vzbudilo u navrhovateľky dôvodnú obavu o bezpečnosť jej synov. V uvedených podaniach boli z korupcie obvinení aj ďalší sudcovia, policajti a prokurátori, opätovne sudca P.. P. P., sudca P.. J. P., prokurátor P. T. X., prokurátorka P. Q., nekonkretizovaní vyšetrovatelia a pod. Na základe opakovane vznášaných obvinení a tvrdení bola údajná trestná činnosť navrhovateľky preverovaná, táto bola vypočúvaná v procesnej pozícii podozrivej, sústavne musela vysvetľovať najvyšším ústavným činiteľom a neskôr aj novinárom, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustila a opakovane vyvracáť lživé tvrdenia H. P. a jeho príbuzných. Tvrdenie o napojení navrhovateľky na organizovaný zločin bolo preverované aj Národným bezpečnostným úradom (ďalej len ako „NBU“). Svoje tvrdenia H. P. medializoval a údajná spolupráca navrhovateľky s organizovaným zločinom, jej korupčné správanie sa stali predmetom opakovaného záujmu a šírenia médiami (denník Plus 1 deň, týždenník Plus 7 dní, TV Markíza) a navrhovateľka musela tieto vyvracáť. V neposlednom rade cieľená škandalizácia navrhovateľky a jej profesijného pôsobenia citeľne zasiahla a zasahuje najmä jej rodičov, ktorí osočovanie navrhovateľky a jej označovanie ako mafiánskej sudkyne brali najťažšie, čo sa u otca navrhovateľky prejavilo rapídny zhoršením zdravotného stavu.

7. K obsahu sporných nahrávok navrhovateľka uviedla, že odporca v článku na svojom internetovom portáli www.dennikn.sk zo dňa 26.03.2018 s názvom „Dvaja svedkovia vypovedajú, že P. zobrala úplatok“ uviedol odkazy na sporné nahrávky. Obsahom článku je uvádzanie skutkových tvrdení, že navrhovateľka ako sudkyňa a predsedníčka senátu OS Trenčín mala prijať úplatok od osoby spätanej s organizovanou kriminalitou - X. Č., a to z dôvodu jej participácie na násilnom prebratí baru Fatima v Trenčíne, kedy mala ako sudkyňa účelovo rozhodnúť o treste odňatia slobody pre odsúdených H. P. a P. Q., čo mal využiť X. Č. ako nátlakový prostriedok na prevzatie baru. Článok vychádza zo sporných videonahrávok F. V. a H. P., vyhotovených v 05/2017, ktoré boli zaslané do viacerých médií. Navrhovateľka v návrhu uviedla doslovné prepisy nahrávok H. P. a F. V., v ktorých označila výroky dotýkajúce sa jej osobnostných práv, pre ktorých šírenie sa domáha ochrany pred súdom (ďalej aj ako „sporné výroky“) nasledovne:

a) sporná nahrávka H. P. zhotovená dňa 15.05.2017, zverejnená odporcom pod názvom: „H. P. obviňuje štátnu tajomníčku P. z korupcie“ obsahuje nasledovné sporné výroky:

- „Ale avšak počas tejto väzby pred skončením, resp. podaním obžaloby sa stala taká vec, že dostával som nejaké informácie prostredníctvom pani P., že dostane, aj môjho otca, ktorý chodil na návštevu, že dostane celý tento spis nejaká známa, veľmi dobrá nejaká príbuzná X. Č.“

- „Vtedy sa ešte nedalo hovoriť o tom, že bol mafián, bolo to v tichosti, bol to podnikateľ, bol to čestný človek, bol to uznávaný X. Č., ktorý mal kontakty, ktorý sa kamarátil s pani P.“

- „Všetko to bolo zaujímavé, prokuratúra stiahla svoje odvolanie proti uzneseniu s tým, že si nás prevzali v Leopoldove, dostal som sa počas cesty domov, som sa dozvedel, že všetko toto má na svedomí Č. X., že aj to prepustenie, aj všetko, že za to budeme musieť zaplatiť veľké peniaze, lebo P. si vypýtala 3 milióny korún. Hovorím aj keď dám za to, že som nič neurobil, budem dávať P. alebo komu, za to, že jeho rodina Č. bude dávať peniaze? Upokojovala ma manželka, upokojoval ma pán V., ktorý mi to oznámil, že bohužiaľ P. si vypýtala, už predtým si vypýtala za prepustenie toho 30.11. nejakých 650.000, čo manželka musela podpisovať rôzne zmenky, ale aj dlžobné úpisy pre X. Č.“

- „Ak by P.Á. tak, ako má, ako jej zákon ukladá za povinnosť, nás oslobodila pre všetky dôkazy, ktoré tam boli, tak by som vôbec nemusel byť ďalej vydierateľný. Čiže P. ma zákerným spôsobom dala do rúk, zákerným spôsobom, dala opätovne do rúk mafiánom.“

- „Na naše pojednávania sa nedostavil, sudkyňa P. neurobila žiadny úkon k tomu, aby ho nejakým spôsobom na súd, na toto konanie dostala, lebo aby vypovedal ten človek, ktorý ma krivo obvinil, ktorý povedal, teda údajne, v tom čase som si myslel, že to nejakým spôsobom urobil, ja nevedel som to vyšpecifikovať, dnes viem, že to bolo celé úplne ináč.“

- „Preto aj pri skončení som povedal pani P., že je skorumpovaná, za čo mi chcela dať pokutu a všetci sa na mňa vrhli, ale ani sa to nezaprotokolovalo, dodnes si to pamätám, ešte na tom hlavnom pojednávaní v roku 2001. A to aj preto, lebo tam bol iné veci, lebo Č., svojho komplica, oslobodila z drogovej trestnej činnosti a prechovávaní tých 25-tich dávok pervitínu, kde sám vyšetrovateľ G. aj napísal, do našej spoločnosti, je to spis 5T/444/2001, kde bol obžalovaný z trestného činu prechovávaní drog a tak ďalej a s tým, že mali úradný doklad zo spoločnosti Xaverius, že tam pán Č. nikdy nepracoval, a teda drogy mu našli policajti na policajnej stanici a je to v spise a pani doktorka P. ho oslobodila z 25-tich dávok pervitínu, to hovorí za všetko, čiže vedeli sme, že tam je niečo zohraté už v tej dobe roku 2001, že niečo sa deje, že P. je nastrčená od Č.“

- „Potom ako nám bol doručený rozsudok 5T/444/2001, tak nám Č. výsostne zakázal podať odvolanie proti tomuto rozsudku, lebo tento rozsudok údajne nemal nikto vidieť a že tak sa rozhodlo a že môžeme byť šťastní, že sme boli prepustení na slobodu, že sa dohodol s X., že jeho to stálo milión korún, P. si zobrala štvorku, ale L. Č. si platil on a on má dobré kontakty.“

- „Tu bola prezentovaná spolupráca P., P., P., aký sme sprostí, že toto riešime cez políciu. Teda sme udali P., lebo v tom čase sme už doktora P. udali ohľadom korupcie a akým spôsobom to X. urobil. Oni sa neštítali o týchto veciach rozprávať.“

- (Tu vyšli, v tom spise, ktorý už je uzatvorený 8Tk/2014,) „tu vyšli všetky veci na povrch, o pani P., o tom, ako tam, aj tá obžaloba, obvinenie, boli tak písaná, že tie tri milióny korún išli P. a svedkovia začali určitým spôsobom vypovedať.“

b) sporná nahrávka F. V. zhotovená dňa 15.05.2017, zverejnená odporcom pod názvom: „Blízky spolupracovník Č. F. V. svedčí o korupcii štátnej tajomníčky P.“ obsahuje nasledovné sporné výroky:

- „Ja, F. V., vlastným ako jediný originál dokladov ako dôkaz o týchto transakciách, pričom mám vedomosť, že existuje jeden originál u pána doktora Š. Á. a v notárskej kancelárii doktorky A. je ešte takýto doklad na sumu 550.000 korún, ktorý musela pani P. podpísať v strachu o svoj život. Tieto doklady som získal v kancelárii u pána X. V. a mali slúžiť k ďalšiemu vydieraniu P. a neskôr aj P. T. Q.. Mali to byť peniaze,

ktoré mali slúžiť sudcom ako odmena za prepustenie P. a Q. z väzby, pričom to bola iba záloha za tieto ich služby. Ja som túto už mnou spomínanú notársku zápisnicu, ktorú vlastným, neskôr získal vo forme originálov aj osobne aj od pána X. Č.. Pán X. Č. sa nakoniec rozhodol, že najschodnejšie bude získať Fatimu cez Q. Q. P. a urobil všetky potrebné kroky, aby boli prepustení z väzby cez jeho dobrú známu, konkrétne sudkyňu F. P.. Viem, že podnikal kroky na to, aby celý prípad dostala na rozhodovanie práve ona.“

- „V čase, keď spomínaná sudkyňa P. prevzala súdny prípad, pán Č. často chodil do Trenčína s doprovodom V. alebo s mojím, konkrétne osobne s mojím doprovodom, kde ja som sa s touto menovanou sudkyňou v doprovode pána X. Č. stretol 3 krát osobne.“

- „Neraz som bol v Č. doprovode, keď som chodil za sudkyňou P., dokonca som s ním bol za P. v Trenčíne, kde som išiel za ňou služobným výťahom. Pán Č. sa tam pohyboval ako doma vďaka jej dobrým kontaktom. Všetko to vyvrcholilo vtedy, keď mala pani P. všetkých prepustiť na slobodu a zároveň aj rozhodnúť o celej veci, lebo sa zariadilo to, aby to dostal práve senát, kde bola ona predsedníčkou senátu. Vtedy bolo obdobie, kedy sa to ešte dalo. Stretnutia s P. sme realizovali aj v kaviarni Rozmarín, kde sme sa často stretávali.“

- „Pán Č.Á. im oznámil, že za slobodu sa platí a že teda keď chceli z väzby von, tak nech zaplatia a že P. už boli zaplatené tri milióny korún a pánovi už spomínanému prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trenčín, pánovi X., dal milión korún, aby sa prokuratúra neodvolala proti jej rozhodnutiu.“

- „Takým najhorším na celej veci bolo to, že sa pánovi P. podarilo do notárskej zápisnice zapracovať cez prevádzajúcich ľudí text, že prevodom firmy si vyplatil všetky fiktívne dlhy, ktoré mu vyrobili, dlh, či už voči pánovi Á. 800.000 korún, ktoré mal zaplatiť pán Č. M. a 3.000.000 korún P. za prepustenie z väzby.“

- „Bolo to za odvolanie, ktoré mali zakázané podávať, lebo to prisľúbili P.“

- „Ja mám vedomosť o tom, že to bolo dohodnuté s pánom prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín, pánom X. a sudkyňou doktorkou P., že sa prokuratúra proti jej rozsudku neodvolá, rovnako tak ani nikto z odsúdených. Rozsudok tak nebude už nikto čítať a prehodnocovať a skončí v archíve súdu, takže predpokladali logicky, že sa nepríde na to, že bol porušený Trestný poriadok a Trestný zákon. X. Č. prisľúbil P. aj X., že za odsúdenie ručí a že nikto sa proti rozsudku neodvolá.“

- „Bol som osobne pri telefonáte, keď sa s pani P., s pani sudkyňou P., kvôli tomu pohádal. Neviem reprodukovat' slová, ktoré mu ona reprodukovala počas tohto telefonátu, ale počul som, že na neho kričala, bolo to evidentné, ale slová už neviem vzhľadom času ani už reprodukovat' konkrétne, ale pán X. Č. bol tak isto veľmi vytočený. X. V., keď sa diali tieto veci, tak pán V. si riešil vec aj cestou Okresného súdu v Trenčíne, cez sudkyňu P., a to civilnú vec žalobu na zaplatenie už spomínaných 54.000.000, ktoré mali narásť z 800.000 korún na základe úrokov a vyfabrikovaného príslušenstva. X. V. zabezpečil po dohode cez prostredníctvom pani sudkyne P., ale prostredníctvom inej sudkyne, ktorá bola oslovená sudkyňou P., vydanie predbežného opatrenia zákazu nakladania s nehnuteľnosťou, predmetnej nehnuteľnosti Fatimy, čím mal zabezpečiť, aby P. so Q. mohli splácať hypotekárny úver, nemohli splácať, pardon opravujem sa, nemohli splácať hypotekárny úver, ktorý by následne od banky odkúpil.“

- „Jedným z najpodstatnejším bola pani spomínaná sudkyňa P., za ktorú sa V. skrýval a využíval jej služby.“

8. Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že v týždni od 26.03.2018 obsahovo veľmi podobné články, reportáže alebo príspevky vychádzajúce zo sporných nahrávok, obdobne ako odporca, zverejnili prakticky všetky printové alebo elektronické médiá s celoštátnou pôsobnosťou.

- TV MARKÍZA, Televízne noviny dňa 26.03.2018, v čase medzi 19:00 až 20:00 hod. v príspevku „Závažné podozrenia“;

- TV JOJ, Noviny TV JOJ dňa 26.03.2018, v čase medzi 19:30 až 20:20 hod. v príspevku „Štátnu tajomníčku spájajú s miliónovými odmenami za zmanipulovaný súd. Obvinenia odmieta“;

- Denník N, www.dennikn.sk v článku „Dvaja svedkovia vypovedajú, že P. zobrala úplatok“ (dostupné na <https://dennikn.sk/1077221/dvaja-svedkovia-vypovedaju-ze-statna-tajomnicka-P-zobrala-uplatok/>);

- www.aktuality.sk v článku „#AllForJan: Štátna tajomníčka mala zobrať úplatok, vypovedali o tom dvaja svedkovia“ dňa 26.03.2018 (dostupné na <https://www.aktuality.sk/clanok/576178/allforjan-statna-tajomnicka-mala-zobrat-uplatok-vypovedali-o-tom-dvaja-svedkovia/>);

- TV MARKÍZA, Televízne noviny dňa 27.03.2018, v čase medzi 19:00 až 20:00 hod. v príspevku „Vyšetrovanie závažných podozrení“;

- TV JOJ, Noviny TV JOJ dňa 28.03.2018, v čase medzi 19:30 až 20:20 hod. v príspevku „Dostali basu za vydieranie. Tvrdia, že to bolo narafičené a štátna tajomníčka rezortu spravodlivosti o tom vedela“;

- HOSPODÁRSKE NOVINY v článku „Štátna tajomníčka Smeru mala pomáhať mafii“, dňa 28.3.2018, vydanie č. 62, na str. 4;

- Denník N v článku „Dvaja svedkovia: P. zobrala úplatok“, dňa 28.03.2018, vydanie R.4/č.02, na str. 4 a 5;

- Denník SME v článku „Dvaja svedkovia hovoria o korupcii sudkyne a štátnej tajomníčky“, dňa 28.03.2018, vydanie č. 73/26, na str. 2 a 3;

- Denník NOVÝ ČAS v článku „Obvinenia podnikateľov z Trenčína: P. si vypýtala úplatok 100 000 €!“, dňa 28.03.2018, vydanie č. 73/28, na str. 6;

- Denník PRAVDA v článku „P. obviňujú z korupcie, tá to odmieta“, dňa 29.03.2018, vydanie č. XVIII/73, na str. 2 a 3;

- Denník PLUS 1 DEŇ v článku „Ťahanice o Fatimu“, dňa 29.03.2018, vydanie č. 74/13, na str. 6.;

príčom uvedené články, príspevky alebo reportáže vychádzajú zo sporných nahrávok, resp. na ne priamo odkazujú alebo ich citujú, sú obsahovo zhodné, resp. podobné, líšia sa len rozsahom a spôsobom spracovania v závislosti od typu média. V prípade printových médií alebo televízií boli články v elektronickej podobe vrátane priameho odkazu na sporné nahrávky zverejnené aj na internetových portáloch toho-ktorého média, resp. na ich profiloch na sociálnych sieťach s priamym odkazom na sporné nahrávky uverejnené na užívateľskom kanáli odporcu na YouTube. Navrhovateľka v súvislosti s prípravou článkov poukázala na podľa nej zarážajúco pôsobiacu skutočnosť, že na príprave článkov, príspevkov alebo reportáží vychádzajúcich zo sporných nahrávok sa podieľali aj novinári, ktorých navrhovateľka ako sudkyňa v minulosti rovnako odsúdila v trestných veciach nesúvisiacich s trestnou vecou H. P., a to D. F. z redakcie televízneho média, odsúdený rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 5T/85/2005 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a X. A. z redakcie internetového periodika, odsúdený rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 5T/14/2007 pre pokračovací zločin úverového podvodu, pričom poukázala na čl. III bod 12 Etického kódexu Slovenského syndikátu novinárov a má za to, že popísaná situácia, v ktorej novinár v rámci reportáže spravodajsky pokrýva záležitosti súvisiace s rozhodovacou činnosťou sudcu, ktorý daného novinára v minulosti súdil (ako samosudca v jeho trestnom konaní), z objektívneho hľadiska aj z hľadiska nezainteresovanej verejnosti, zásadne spochybňuje nestrannosť a nezáujatosť novinára vo vzťahu k osobe sudcu a nie je rozhodujúce, či je pre konflikt záujmov vnútorne subjektívne zaujatý, avšak nezaujatým sa musí zdať aj nezainteresovanému pozorovateľovi a zo všeobecného hľadiska je nesporné, že vynesenie odsudzujúceho rozsudku možno vnímať ako zásadnú ujmu v osobnostnej sfére ktorejkoľvek osoby, čo zakladá spravidla negatívny pomer odsúdeného k osobe sudcu, a preto je nezáujatosť minimálne časti novinárskej obce vo vzťahu k navrhovateľke zásadne spochybnená. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že u jedného z uvedených novinárov možno hovoriť dokonca o nadštandardnom vzťahu k osobe H. P., nakoľko internetový portál, v ktorom pôsobí, predmetnú tému pokrýva veľmi frekventovane a reštauračné zariadenie H. P. známe ako Fatima na internetovom portáli rozsiahlo inzeruje, čo nasvedčuje aj komerčnému vzťahu.

9. Obom sporným nahrávkam sa dostala široká medializácia, zasiahli podstatnú časť čitateľskej alebo diváckej verejnosti, resp. boli zdieľané na sociálnych sieťach, pričom spornú nahrávku F. V. na kanáli odporcu na YouTube vzhľadom odo dňa jej zverejnenia skoro 50 tisíc divákov a spornú nahrávku H. P. skoro 35 tisíc divákov, čím sa dostali medzi najsledovanejšie nahrávky na kanáli odporcu na serveri YouTube a opakovaná medializácia tvrdení uvádzaných v sporných nahrávkach v prime-time televízneho vysielania, resp. v headlinových článkoch v printových médiách zabezpečila, že tvrdenia o údajnej trestnej činnosti navrhovateľky, jej tvrdenom prepojení na organizovanú kriminalitu a korupčnom správaní sa dostali do povedomia najširšej možnej diváckej a čitateľskej verejnosti. Podľa navrhovateľky, H. P. a jeho rodinní príslušníci zneužili spoločenské napätie vzniknuté po vražde novinára P. A. a jeho partnerky F. A. a v rámci občianskeho hnutia Za slušné Slovensko, ako aj pri iných príležitostiach, a to najmä dňa 23.03.2018 počas zhromaždenia občanov organizovaného pod názvom „Za slušné Slovensko“ v Trenčíne, resp. dňa 26.03.2018 počas zhromaždenia občanov organizovaného rôznymi občianskymi iniciatívami podporujúcich petíciu za vypísanie referenda o predčasných voľbách do NR SR, opätovne prednášali tvrdenia o navrhovateľke, ako osobe korupčnej, spolupracujúcej s organizovaným zločinom, čo vyvolalo u zhromaždených občanov vlnu odporu a nevôle spojeného aj s vulgárnymi nadávkami a dehonestáciou navrhovateľky. H. P. zorganizoval v priestoroch komplexu Fatima v Trenčíne tlačovú konferenciu nazvanú „Za Spravodlivé Slovensko proti justičnej mafii“, ktorá sa konala a vysielala naživo prostredníctvom portálu www.facebook.com, na stránke zaregistrovanej ako Magazín Eurorešpekt dňa 07.05.2018 od 10.00 hod., kde za účasti viacerých médií a novinárov opätovne o navrhovateľke a o P. T. X. uvádzal vyššie popísané nepravdivé skutočnosti, ktoré sa týkali najmä ich skorumpovanosti a prepojenia na organizovanú zločineckú skupinu Č., pričom na konferencii vystúpili aj ďalšie osoby, ktoré sa prezentovali ako svedkovia pripravení vypovedať vo veci obnovy konania,

ktorej povolenia sa H. P. domáhal. V dôsledku širokej medializácie uvádzaných nepravdivých skutočností musela navrhovateľka opätovne vysvetľovať okolnosti ministrom spravodlivosti SR Gáborovi Gálovi, predsedovi vlády SR Petrovi Pellegrinimu a mnohým poslancom NR SR a napriek snahe o jej obranu v médiách je prezentovaná pred celou verejnosťou ako skorumpovaná osoba. Ataky na navrhovateľku zo strany P. trvajú už cca 6 rokov, tieto sa stupňujú, najskôr to boli len listy adresované ústavným činiteľom, v posledných dvoch mesiacoch tieto útoky vykonávajú v rámci občianskych zhromaždení a prostredníctvom médií. Navrhovateľka sa domnieva, že cieľom systematického konania rodiny P. je privodiť jej trestné stíhanie, zabezpečiť jej odvolanie z funkcie štátnej tajomníčky MS SR aj z funkcie sudcu a zabezpečiť si obnovu konania v trestnej veci H. P. a P. Q.. Šírenie sporných výrokov mimoriadne závažným spôsobom zasiahlo do dobrého mena a povesti navrhovateľky u širokej verejnosti, kedy sa jednotliví občania na sociálnych sieťach, vychádzajúc zo sporných výrokov, o navrhovateľke vyjadrujú mimoriadne hanlivo, vulgárne, s hrozbami násilia a bez akéhokoľvek občianskeho rešpektu či elementárnej slušnosti; navrhovateľka uviedla príklady takýchto komentárov citáciami z diskusie na užívateľskom účte RadioExpres na YouTube s názvom „B. I. Naživo: F. P.“, zverejnenej dňa 23.05.2018 a v komentároch v diskusii na portáli www.aktuality.sk k článku: „#AllForJan: Štátna tajomníčka mala zobrať úplatok, vypovedali o tom dvaja svedkovia“ uverejnenom na portáli dňa 26.03.2018.

10. Navrhovateľka v návrhu k H. P. a F. V. tvrdenej trestnej činnosti uviedla sumár konaní, v ktorých bola táto údajná trestná činnosť navrhovateľky ako aj iných osôb činných v ich trestnej veci viacnásobne preverená Národnou kriminálnou agentúrou, Generálnou prokuratúrou SR, ako aj Úradom Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, pričom orgány činné v trestnom konaní ani v jednom prípade nevzhľadli dôvod na začatie trestného stíhania vo veci, resp. proti konkrétnej osobe, teda tvrdenia H. P. a F. V. o trestnej činnosti navrhovateľky sú nepravdivé. Navrhovateľka uviedla, že:

- trestná vec vychádzajúca z podaní H. P. z r. 2013 adresovaných o.i. Generálnej prokuratúre SR pre podozrenie zo spáchania trestného činu prijímania úplatku alebo inej nenáležitej výhody a iné, pre podozrenie z korupčného konania v súvislosti s rozhodovaním v súdnom konaní vedenom na OS Trenčín pod sp. zn. 5T/444/2001 proti obžalovaným Ľ. Č., J. I., H. P. a P. Q., alebo v súvislosti s rozhodovaním v prípravnom konaní v tejto veci, bola uznesením pod ČVS: PPZ-139/NKA-PK-BA-2013 odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania ani na iný postup a vyšetrovateľ uviedol, že podozrenia H. P. sú iba jeho subjektívnym názorom, pretože podanie neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by to aj reálne potvrdzovali,

- trestné oznámenie H. P. z r. 2014 adresované Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu prijímania úplatku, ktorého sa mali samostatne dopustiť: vyšetrovateľ PZ vznesením mu účelového obvinenia dňa 12.07.2000 s cieľom určitých osôb získať lukratívne nehnuteľnosti v centre mesta Trenčín, príslušník PZ falšujúci úradný záznam o jeho zadržaní, prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín vykonávaním dozoru v trestnej veci, sudca Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len ako „OS Považská Bystrica“) (stotožnený ako P. J. P.) nezákonným vzatím H. P. a P. Q. do väzby uznesením z 13.07.2000, sudca OS Trenčín (stotožnená ako navrhovateľka) žiadaním prostredníctvom nestotožneného sprostredkovateľa, v neznámom čase, na neznámom mieste, resp. priamo prijatím úplatku 4.000.000,- Sk za prepustenie väzobne stíhaných osôb vo veci 5T/444/2001 na slobodu, prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (stotožnený ako P. T. X.) žiadaním, resp. prijatím úplatku na nezistenom mieste v čase medzi 11.03.2002 do 13.03.2002 v sume 1.000.000,- Sk za to, že „stiahne odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/444/2001“, sudca OS Trenčín (stotožnená ako navrhovateľka) úmyselným a účelovým nevypočutím „korunného svedka“ K. P., sudca KS Trenčín (stotožnený ako P. P. P.) prostredníctvom nestotožnenej osoby sprostredkovateľa v reštauračnom zariadení Fatima v Trenčíne požadovaním úplatku 500.000,- Sk od H. P. a P. Q. za priaznivé rozhodnutie v odvolacom konaní vedenom na KS Trenčín v ich trestnej veci, bolo uznesením pod ČVS: PPZ-522/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 31.07.2014 odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania ani na iný postup. Proti tomuto uzneseniu podal oznamovateľ H. P. sťažnosť, ktorú uznesením pod sp. zn. VII/2Gn145/14/1000-16 zo dňa 07.10.2014 prokurátor ÚŠP GP SR zamietol a vyšetrovateľ PZ v predmetnom uznesení skonštatoval, že všetky tvrdenia H. P. ohľadom údajného korupčného správania sudcov a prokurátorov, ktorí mali rozhodovať vo vyššie uvedených veciach, neboli vôbec ničím preukázané, tieto tvrdenia vyhodnotil iba ako vlastné domnienky oznamovateľa o možnom slede a vývoji jednotlivých udalostí týkajúcich sa jeho osoby,

- podozrenie z korupčného správania sudcu KS Trenčín P. P. P. bolo bezpečne vyvrátené už skôr a H. P. bol za toto krivé obvinenie právoplatne odsúdený,

- trestné oznámenie M. P. z r. 2014 adresované Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu prijímania úplatku, ktorého sa mali dopustiť: vyšetrovateľ PZ, policajt PZ, sudcovia a prokurátori na základe nezákonného obvinenia, nezákonnej väzby a následného odsúdenia čestných občanov, čím dopomohli k vydieraniu nevinných osôb a k získaniu ich lukratívnych nehnuteľností mafiánmi, s ktorými sú tieto osoby v priamom príbuzenskom pomere, sudca OS Trenčín (stotožnená ako navrhovateľka), ktorá svojim rozhodnutím v konaní sp. zn. 5T/444/2001 mala oslobodiť svojho príbuzného „mafiana“ bez jediného dôkazu o jeho nevine z drogovej trestnej činnosti (stotožnený ako L. Č.), sudca (stotožnená ako navrhovateľka) prostredníctvom doposiaľ nestotožneného sprostredkovateľa, v nezistenom čase, na nezistenom mieste žiadal, resp. prijal úplatok 3.000.000,- Sk (syn oznamovateľa H. P. vo svojom oznámení tvrdil sumu 4.000.000,- Sk - pozn. PZ) za prepustenie väzobne stíhaných osôb, bolo uznesením pod ČVS: PPZ-521/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 31.07.2014 odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania ani na iný postup a vyšetrovateľ v predmetnom uznesení skonštatoval, že všetky tvrdenia M. P. ohľadom údajného korupčného správania sudcov a prokurátorov, ktorí mali rozhodovať vo vyššie uvedených veciach, neboli vôbec ničím preukázané. Tieto tvrdenia vyhodnotila iba ako domnienky oznamovateľa o možnom slede a vývoji jednotlivých udalostí týkajúcich sa osoby jeho syna H.,

- trestné oznámenie M. P. z r. 2014 adresované Generálnej prokuratúre SR pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu prijímania úplatku, ktorého sa mali dopustiť neznáme osoby v rokoch 2000 až 2008: sudkyňa OS Trenčín - navrhovateľka a P. T. X. ako prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/444/2001, za bližšie nešpecifikovanú vysokú úplatu, doposiaľ bližšie nezisteným spôsobom ovplyvnili rozhodnutie súdu vo veci väzby ako aj samotného rozhodnutia vo veci v prospech obžalovaných, P. J. P. ako sudca OS Považská Bystrica, napriek tomu, že si bol vedomý toho, že vo veci krivo obvinených H. P. a P. Q. rozhoduje ako miestne nepríslušný sudca, týchto uznesením pod sp. zn. Tp/20/2000 nezákonne vzal do väzby, sudca KS Trenčín P. P. si mal prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby sprostredkovateľa, v bližšie nezistenom čase, sľúbiť úplatok vo výške 1.000.000,- Sk za to, že v odvolacom konaní vedenom na základe opravného prostriedku H. P. a P. Q. podaného proti rozsudku OS Trenčín sp. zn. 5T/444/2001, bude odvolacím senátom rozhodnuté v ich prospech a pre tento úplatok si aj v nezistenom čase v Trenčíne, reštaurácii Fatima, prišiel, avšak k odovzdaniu úplatku nedošlo, bližšie nestotožnený príslušník PZ SR účelovo sfaľoval záznam z 13.07.2000 ohľadom okolností zadržania osoby H. P. a P. Q., bolo uznesením pod ČVS: PPZ-1109/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 12.02.2015 odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania ani na iný postup,

- trestné oznámenie F. V. z r. 2017 adresované Krajskej prokuratúre v Trenčíne pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestného činu prijímania úplatku a trestného činu podplácania, ktorého sa mali v r. 2002 dopustiť: sudcovia, prokurátori a zložky polície Slovenskej republiky v prospech osôb X. V., X. Č. a G. C. a to tým, že privodili uvedeným osobám prospešné rozhodnutia, manipulovali s dôkazmi a ovplyvňovali svedkov, za čo im boli zo strany uvedených osôb poskytnuté finančné prostriedky, ako úplatky, pričom za dohadovanie podmienok prepustenia z väzby H. P. a P. Q. v tom čase navrhovateľkou, ako sudkyňou, ako aj za samotné prepustenie z väzby H. P. a P. Q. mala navrhovateľka, ako sudkyňa, prevziať finančnú hotovosť, ako úplatok, bolo uznesením pod ČVS: PPZ-283/NKA-PK-ZA-2017 zo dňa 17.07.2017 odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania ani na iný postup; proti tomuto uzneseniu oznamovateľ F. V. sťažnosť nepodal a vyšetrovateľ PZ v uznesení vychádzal aj zo skutočností tvrdných vo zverejnenej inkriminovanej nahrávke F. V., ktorú neskôr uverejnil odporca na svojom YouTube kanáli. Vyšetrovateľ skonštatoval, že žiadne z tvrdných podozrení sa nepreukázalo, pričom spochybnil motiváciu oznamovateľa na podanie trestného oznámenia, kedy uviedol, že otáznou je skutočnosť samotného podania trestného oznámenia oznamovateľom až v tomto období, nakoľko ako sám tvrdí vo svojich oznámeniach, tak v minulosti blízko spolupracoval s osobami, ktoré uvádza vo svojom oznámení a až pod vplyvom nie celkom jasných okolností sa rozhodol podať trestné oznámenie, do ktorého zakomponoval aj údajné korupčné správanie sudcov, prokurátorov a príslušníkov Policajného zboru PZ.

11. V dôsledku medializácie tvrdení H. P. o nedostatočnom prešetrení jeho podozrení proti navrhovateľke ako aj pozornosti verejnosti pristúpila Generálna prokuratúra SR k preskúmaniu zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní vo veciach podozrení proti navrhovateľke, pričom v ich postupe nezistila žiadne pochybenie. Prokurátori prieskumného oddelenia Generálnej prokuratúry SR vo všetkých prešetrovaných trestných veciach zistili, že tvrdenia H. P. a jeho príbuzných o trestnej činnosti navrhovateľky vychádzajú iba z jeho subjektívneho názoru, pretože podania neobsahujú žiadne

konkrétne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by ich aj reálne potvrdzovali. Dňa 11.06.2018 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vydala tlačovú správu, v ktorej skonštatovala, o.i. že prokurátor prieskumného oddelenia Generálnej prokuratúry SR preskúmal 5 trestných vecí, ktoré boli vedené na Úrade špeciálnej prokuratúry, pričom vo všetkých 5 trestných veciach, ktoré boli dozorované prokurátorom ÚŠP, neboli zistené žiadne pochybenia a v súčasnosti je na OS Trenčín podaný ďalší návrh na obnovu konania, v ktorej veci OS Trenčín aj koná. Navrhovateľka uviedla, že zo záverov preverovania Generálnej prokuratúry SR jednoznačne vyplýva, že spôsob prešetrení tvrdenej trestnej činnosti navrhovateľky orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré dospeli k opakovanému záveru, že k žiadnej trestnej činnosti z jej strany nedošlo a jedná sa iba o nepodložené tvrdenia H. P., jeho otca M. a F. V., bol zákonný a vecne správny.

12. K tvrdeniam H. P. a F. V. v sporných nahrávkach, že navrhovateľka je spriaznená s osobami z prostredia organizovaného zločinu a dokonca, že je príbuznou zosnulého X. Č. a ňou súdeného jeho brata Ľ. Č., navrhovateľka uviedla, že tieto tvrdenia sú nepravdivé, ona ani jej rodinní príslušníci nie sú a nikdy neboli v žiadnom príbuzenskom pomere s osobou X. Č., toho nikdy v živote nevidela, rovnako nebola v príbuzenskom pomere s osobou Ľ. Č.H., ktorého osobne videla iba v rámci plnenia služobných povinností sudkyne. Navyiac uviedla, že je osobou oprávnenou oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami až do najvyššieho stupňa utajenia Prísne tajné, o čom jej vydal po absolvovaní bezpečnostnej previerky NBÚ osvedčenie č. SP-PB-1963/2017-Ž zo dňa 22.06.2017 platné do 22.06.2022 na stupeň utajenia Prísne tajné, kde v rámci bezpečnostnej previerky pri overovaní bezpečnostnej spoľahlivosti NBÚ podľa ustanovenia § 14 ods. 2 písm. a), písm. c) bod 2, bod 9 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, skúma pri vylúčení bezpečnostného rizika navrhovanej osoby aj jej možné prepojenie a styky so záujmovými osobami, zločineckými alebo organizovanými skupinami alebo osobami spravodajského záujmu, a to aj za využitia operatívnych prostriedkov Policajného zboru a Slovenskej informačnej služby, pričom zistenie existencie bezpečnostného rizika je dôvodom na ukončenie bezpečnostnej previerky bez vydania oprávnenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami. Získanie bezpečnostnej previerky na stupeň Prísne tajné tak vylučuje, aby boli tvrdenia H. P. a F.E. V. obsiahnuté v sporných nahrávkach o prepojení navrhovateľky na organizovaný zločin, pravdivé.

13. Navrhovateľka sa proti sporným tvrdeniam prednášaným F. V. a H. P. bránila podaním trestného oznámenia pre spáchanie prečinu krivého obvinenia a ohovárania, kde v procesnom postavení svedka v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 bol F. V. dňa 23.04.2018 vypočutý, tento sám poprel pravdivosť ním prednášaných výrokov na spornej nahrávke a uviedol, že na jej natočenie ho donútil pod nátlakom samotný H. P. s cieľom privodiť si lepšie postavenie pri povolení obnovy konania, pričom H. P. aj pripravil text samotnej nahrávky a konkrétne uviedol, o.i.:

- Na tejto video nahrávke sa javí jeho vyjadrenie ku rôznym osobám a ich správaniu tak, že to sčasti čítal z textu, ktorý mal po ľavej strane, toto bolo z toho dôvodu, že takto stanovil požiadavku H. P., že tam treba hovoriť o skutočnostiach, ktoré opisoval aj na KP dňa 20.2.2017.

- Tento text opisuje určité deje od roku 2000, ktorý bol od obdobia roku 2015 až 2017 často krát menený iba v niektorých nepodstatných detailoch, a ktorý slúžil počas týchto rokov na podania či už na Okresnej prokuratúre Trenčín, alebo KP Trenčín, alebo výpovede pri obnovách konania v trestných veciach H. P.. Toto bolo koordinované prostredníctvom H. P., P. C., X. V. a neho samotného.

- Bolo to pod tlakom okolností a to konkrétne takých, že už počas jeho väzobného stíhania v UVTOS Ilava mu H. P. povedal, že mu vie zabezpečiť v jeho trestnej veci trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Taktiež mu hovoril pri návšteve v UVTOS Ilava v septembri roku 2015 veľmi veľa informácií z jeho trestného spisu, ktoré nemal odkiaľ vedieť zákonným spôsobom.

- Pri stretnutí mu oznámil, že bude žiadať Okresný súd Trenčín o obnovu konania vo svojej trestnej veci a že by potreboval, keby dal podnet prostredníctvom Okresnej prokuratúry Trenčín v takom zmysle ako na jeho pokyny vypovedal v trestnej veci X. V. v októbri roku 2015. Keď mu povedal, že toto nevykoná, tak sa mu H. P. vyhrozil tým, že vie prostredníctvom prokurátora zabezpečiť mimoriadne dovolanie na najvyšší súd v jeho neprospech prostredníctvom generálnej prokuratúry.

- Všetky texty v listinnej podobe vzťahujúce sa k jeho obnove konaní boli konzultované H. P. osobne alebo elektronickou poštou vo forme mailu, takisto s p. V. a P. C.Á.. Podľa ich pokynov konal tak, ako mu kázali. Niekedy musel text, ktorý mal byť finálne podaný na OP či KP pozmeniť, pretože niektoré deje opísané v týchto konaniach by boli nelogické.

- Na to po skúsenostiach, ktoré už uvádzal, opäť nadobudol presvedčenie, že je to H. P. schopný zabezpečiť, a preto povedal, že až do právoplatného skončenia jeho trestnej veci bude s ním na tomto spolupracovať. Iným spôsobom sa mu H. P. nevyhrážal len tým, že dokáže to, že zhnije v base.
- Dodal, že si uvedomuje, že krivo vypovedal, ale jeho presvedčenie z vyhrážok H. P., že dokáže zabezpečiť veci v jeho neprospech prevládali nad jeho logickým uvažovaním. Na otázku vyšetrovateľa, že kto všetko ho kontaktoval s tým, ako má vypovedať a akým spôsobom, odpovedal, že H. P., L. V., P. J. C. a J. P., syn pána P.Í.. Všetci menovaní ho kontaktovali prostredníctvom telefónu, osobného stretnutia, mailami. O tejto komunikácii odovzdal na USB kľúči dôkazy na Národnej kriminálnej agentúre dňa 28.3.2018, kde bolo aj konkrétne napísané akým spôsobom a akými krokmi má pokračovať.
- O osobách X. Č.Á. a X. V. uviedol, že je pravdou, že s V. niekoľko rokov podnikal aj v období rokov 2000 a 2014 a s Č. sa stretával. Nikdy pri tejto príležitosti či už s oboma naraz alebo s každým zvlášť nepočul o nejakom správaní korupčného charakteru či P. P., P. P., P. X. alebo P. P.. A to s nimi trávil veľa času.
- K tomu či pozná osoby P. X., P. P., P. P., P. P. odpovedal, že sa nikdy s nimi osobne nestretol a nevystupovali ani v jeho trestných veciach, a teda jeho tvrdenia z nahrávky, že „všetkých prepustia na slobodu, pričom podľa dohody sme niesli peniaze prokurátorovi X., ktorý dostal za svoje služby rovný milión“ mu boli podsunuté H. P., mal sa ich naučiť.
- Všetky skutočnosti ktoré tam boli uvádzané, tak sa ich nikdy nezúčastnil.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín v uznesení zo dňa 15.05.2018 ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 o vznesení obvinenia osobám H. P., J. P. a F. V. pre spáchanie pokračovacieho trestného činu ohovárania konštatuje, že je potrebné dodať, že F. V. a J. I., ktorí boli priamymi svedkami udalostí z pred 18tich rokov s priamymi kontaktmi na nebohých X. T. L. Č., vo svojich výpovediach označili skutočnosti uvádzané H. P. a jeho synom za nezmysly a klamstvá. F. V., ktorý dňa 15.05.2017 v reštaurácii v nehnuteľnosti známej ako Fatima nachádzajúcej sa v Trenčíne na ul. Matúšovej nahral diskreditujúcu videonahrávku, ktorá bola dňa 26.03.2018 zverejnená Denníkom N na internetovom portáli www.youtube.com, vypovedal, že skutočnosti v nej uvádzané nie sú pravda, že jej vytvorenie vzniklo pod nátlakom H. P., ktorý mu ako aj viackrát predtým dopredu pripravil údaje a informácie, ktoré má reprodukovať, pričom si bol vedomý, že sa jedná o nepravdivé údaje. Podľa jeho slov tak robil pod hrozbou, že ho P. prostredníctvom svojich kontaktov dostane do väzenia. Je si vedomý, že sa uvádzaním týchto nepravdivých údajov dopúšťal ohovárania, avšak v tej dobe konal iracionálne. Pri výsluchu u vyšetrovateľa na Národnej kriminálnej agentúre podrobne vysvetlil dôvody, ktorého ho k nahraťu tejto videonahrávky viedli, a na obranu svojich tvrdení predložil vyšetrovateľovi na USB kľúči dôkazy, ktoré majú preukázať, že mu údaje podsúval H. P. prostredníctvom advokátskej kancelárie, ktorá ho zastupovala v jeho súdnych konaniach. Aj napriek vyššie uvedenému F. V. vedome uvádzal nepravdivé a vymyslené údaje o P. P., P. P. T. H. P. X., pričom si bol vedomý, že sú spôsobilé značnou mierou ohroziť ich vážnosť u spoluobčanov prípadne spôsobiť iný v zákone predpokladaný následok. Navrhovateľka doplnila, že sa nikdy s F. V. nestretla a nepozná ho, jeho výpoveď obsahuje aj ľahko vyvrátiteľné skutkové tvrdenia, ako napr. keď tvrdí, že navrhovateľku ako sudkyňu osobne navštívil na OS Trenčín, šiel za ňou služobným vchodom a služobným výťahom, keď v budove OS Trenčín nikdy nebol žiaden služobný vchod a ani výťah, a teda zo všetkých uvedených skutočností je nepochybné, že tvrdenia F. V. obsiahnuté na spornej nahrávke obviňujúce navrhovateľku z korupcie a spolupráce s organizovaným zločinom, nie sú pravdivé, naopak, jedná sa o úmyselnú lož.

XX. H. P. a jeho rodinní príslušníci, či osoby s nimi spolupracujúce, ktorí na adresu navrhovateľky prednášajú hrubo osočujúce a lživé výroky, možno podľa navrhovateľky vyhodnotiť ako nedôveryhodné, nakoľko títo boli právoplatne odsúdení pre spáchanie trestných činov ohovárania a krivého obvinenia, resp. sú proti nim vedené trestné stíhania a poukázala:

- na rozsudok OS Nitra sp. zn. 1T/29/2010 z 15.10.2013 v spojitosti s rozsudkom KS Nitra sp. zn. 1To/52/2014 z 03.12.2014 (viď. odsek 5 odôvodnenia uznesenia), ktorým boli uznaní vinnými zo spáchania trestného činu krivého obvinenia spolupáchatelstvom
- že na Okresnom súde Bratislava I sa pod sp. zn. 9T/36/2017 vedie trestné konanie o obžalobe podanej proti obžalovanému H. P. pre prečin krivého obvinenia a pre prečin ohovárania, na tom skutkovom základe, že obžalovaný adresoval najvyšším ústavným činiteľom a štátnym orgánom listy, v ktorých navrhovateľku obviňuje z totožných skutočností, ktoré sú obsahom spornej nahrávky, pričom toto trestné konanie nebolo doteraz právoplatne skončené (prebieha hlavné pojednávanie)
- že na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sa pod sp. zn. 3T/22/2017 vedie trestné konanie o obžalobe podanej proti obžalovanému H. P. pre prečin krivého obvinenia a pre prečin ohovárania, na tom skutkovom základe, že obžalovaný zaslal predsedníčke OS Považská Bystrica list, v ktorom P. J.

P. obvinil z trestnej činnosti vymedzenej obdobne ako v jeho spornej nahrávke, pričom trestné konanie nebolo doteraz právoplatne skončené (prebieha hlavné pojednávanie)

- že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín vzniesol uznesením zo dňa 15.05.2018 ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 obvinenie osobám H. P., J. P. T. F. V. pre spáchanie pokračovacieho trestného činu ohovárania, na tom skutkovom základe, že: (i) H. P. o. i. v r. 2017 vytvoril v kancelárii v objekte známom ako Fatima v Trenčíne videonahrávku, ktorá bola dňa 26.03.2018 zverejnená prostredníctvom odporcu - denníka N - na internetovom portáli www.youtube.com, v ktorej uvádza nepravdivé údaje z minulosti týkajúce sa jeho trestnej veci vedenej OS Trenčín pod sp. zn. 5T444/2001 a k spôsobu nadobúdania vlastníctva k nehnuteľnosti známej ako Fatima v Trenčíne, a to najmä o navrhovateľke - štátnej tajomníčke MS SR, že má skorumpované správanie, zneužíva svoju moc a postavenie, je prepojená na organizovaný zločin (mafiu), a tiež, že v dobe kedy mala zastávať funkciu sudkyne OS Trenčín mala zobrať rôzne úplatky v rôznych sumách za ovplyvňovanie súdnych konaní, o P. J. P. - sudcovi OS Považská Bystrica, že ako sudca pre prípravné konanie na objednávku X. Č., bossa tzv. zločineckej skupiny Q., nezákonne a ako miestne nepríslušný sudca rozhodoval o jeho väzobnom stíhaní, pričom poukázal na sudcovu údajnú rodinnú previazanosť na bratov X. T. L. Č. a že ho vzal do väzby na ich objednávku a na základe vopred dohodnutého sfaľšovaného úradného záznamu, a o P. T. X. ako bývalom prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trenčín, že v r. 2002 zámerne pod vidinou zisku prostredníctvom úplatku nepodal odvolanie proti rozsudku OS Trenčín sp. zn. 5T/444/2001, pričom poukazoval na jeho prepojenie s členmi organizovanej zločineckej skupiny X. Č., pričom tieto tvrdenia H. P., ktoré sa nezakladajú na pravde, sú značnou mierou spôsobilé ohroziť ich vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ich v zamestnaní, narušiť ich rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, (ii) F. V. dňa 15.05.2017 v reštaurácii v nehnuteľnosti známej ako Fatima v Trenčíne nahral videonahrávku, ktorá bola dňa 26.03.2018 zverejnená odporcom - denníkom N - na internetovom portáli www.youtube.com, kde spravil vyhlásenie, ktoré má podľa jeho slov slúžiť ako svedecká výpoveď, v ktorom z vopred pripravených listinných podkladov číta a súčasne rozpráva o korupčnom správaní navrhovateľky, popisuje ako za ňou chodil Č. na súd priamo do kancelárie služobným výťahom, služobným vchodom a tiež, že ešte v dobe kedy zastávala funkciu sudkyne OS Trenčín mala zobrať úplatok vo výške 3.000.000,-Sk, že mala ovplyvňovať rôzne konania, ktoré boli vedené na okresných a krajských súdoch, o P. J. P. uviedol, že bol človekom mafiána X. Č., s ktorým sa poznali od detstva z čias, keď spolu vyrastali v detskom mestečku v Zlatovciach, mali veľmi dobré priateľské kontakty, pričom čakali na to kým bude mať ako sudca službu, čo využili a dohodli s ním vzatie do väzby H. P. a Q., ktorých chceli pripraviť o ich nehnuteľnosť Fatima v Trenčíne, čo sa im aj podarilo, pričom táto diskreditujúca nahrávka bola v priebehu mesiaca marec 2018 viackrát odvysielaná v rôznych médiách,

15. Navrhovateľka s odkazom na ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 325 ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ust. čl. 19 ods. 1, čl. 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) a ust. § 11 a § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) uviedla, že podstatou práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana v podobe nariadenia neodkladného opatrenia, je ochrana osobnostných práv navrhovateľky pred neoprávneným zásahom do nich zo strany pôvodcov sporných nahrávok, ktorých šíritelom je odporca, keď v prepise oboch nahrávok označené skutkové tvrdenia uvádzajú, že navrhovateľka ako sudkyňa a predsedníčka senátu OS Trenčín mala prijať úplatok od osoby spájanej s organizovanou kriminalitou - X. Č.Á., a to z dôvodu jej participácie na násilnom prebratí baru Fatima v Trenčíne, kedy mala ako sudkyňa účelovo rozhodnúť o treste odňatia slobody pre odsúdených H. P. a P. Q., čo mal využiť X. Č. ako nátlakový prostriedok na prevzatie baru. Navrhovateľka uviedla, že je dôležité zdôrazniť, že prednášané sporné výroky a tvrdenia sa netýkajú postavenia a činnosti navrhovateľky ako štátnej tajomníčky MS SR, súvisia s minulosťou navrhovateľky ako sudkyne všeobecného súdu. Odporca uverejnil sporné nahrávky H. P. a F. V., ktorých odporca nie je sám pôvodcom, v ktorých tieto prednášajú výroky o korupčnom správaní navrhovateľky a jej prepojenia a spolupráce s organizovaným zločinom, ako aj tvrdenia o zneužití právomoci verejného činiteľa zo strany navrhovateľky činnej v pozícii sudcu OS Trenčín, tieto tvrdenia o navrhovateľke v sporných nahrávkach sú preukázateľne nepravdivé a lživé a závažným spôsobom zasahujú do jej práva na ochranu osobnosti, dobrého mena a občianskej cti. Tretie osoby, odsúdené navrhovateľkou, s cieľom domôcť sa obnovy konania v ich trestnej veci, opakovane osočujú sudcov a prokurátorov činných v ich trestnej veci, lživo ich obviňujú z korupcie a prepojenia na organizovaný zločin, pričom za prednášanie krivých obvinení boli už právoplatne odsúdené. Sporným nahrávkam sa dostalo medializácie, boli a sú veľmi sledované z hľadiska širokej verejnosti a informovali o nich prakticky všetky mienkotvorné média na Slovensku. Keďže boli všetky podozrenia prednášané na adresu navrhovateľky vyvrátené

v preverovaniach zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ktorých zákonnosť bola dozorovaná Úradom špeciálnej prokuratúry GP SR a následne opakovane a osobitne preverená prieskumným oddelením GP SR bez zistenia akejkoľvek pochybnosti, nemožno uvažovať o dôvodnosti prednášaných podozrení na adresu navrhovateľky a navyš samotný F. V. vo svedeckej výpovedi uviedol, že vyhotovil nahrávku o navrhovateľke vedome nepravdivo, cítiac sa pod nátlakom H. P., ktorý obsah nahrávky preňho pripravil, viediac, že tvrdenia o navrhovateľke sú vymyslené a nepravdivé, len reprodukoval vopred pripravený text H. P. resp. jeho obhajcov a svedkom v nahrávke uvádzaných dejov nikdy nebol. Navrhovateľka opakovane poukázala na to, že H. P. pri medializácii spolupracoval s dvomi novinármi, ktorých navrhovateľka v minulosti v iných trestných veciach odsúdila, čo celkom zjavne vylučuje ich nezaujatosť vo vzťahu k navrhovateľke a informovaní verejnosti v jej veci.

16. Navrhovateľka uviedla, že z hľadiska povahy označených sporných výrokov sa jedná o skutkové tvrdenia, preto ich s ohľadom na ich povahu faktických tvrdení nemožno považovať za hodnotiace úsudky. Aj napriek tomu, že bolo viackrát konštatované, že sa navrhovateľka a ostatní vo veci konajúci sudcovia nedopustili spáchania trestného činu v súvislosti s trestným konaním pod sp. zn. 5T 444/2001, o čom mal H. P. vedomosť, naďalej rôznymi spôsobmi a masovokomunikačnými prostriedkami šíri o tomto konaní a poškodených nepravdivé skutkové tvrdenia a údaje, za ktoré už bol v minulosti odsúdený a je v dvoch trestných konaniach obžalovaný. Navrhovateľka ďalej uviedla, že na základe uvedeného je preukázané, že H. P. si musel byť vedomý toho, že šíri o iných nepravdivé skutkové tvrdenia, čím sa dopúšťa trestného činu ohovárania a vo svojom konaní aj naďalej pokračuje. Prednášané nepravdivé výroky formulované ako skutkové tvrdenia boli široko medializované, stali sa vo verejnosti všeobecne známe, pričom navrhovateľku spoločensky, profesionálne a morálne diskreditujú, ich prítomnosťou vo verejnom priestore a pravidelným opakovaným odkazovaním na ne, sa ich škodlivostné následky vo vzťahu k navrhovateľke len prehlbujú, navrhovateľka v spoločnosti získala obraz skorumpovanej osoby, ktorou občania opovrhujú, vulgárne ju osočujú, pritom z okolností vzniku sporných výrokov a ich obsahu je zrejmé, že nemajú žiadnu legitimitu a predstavujú závažné protiprávne konanie, zasahujúce do osobnosti navrhovateľky, ktorým súd nemôže poskytnúť právnu ochranu.

17. Navrhovateľka rovnako uviedla, že nespochybňuje skutočnosť, že tak odporca ako uverejniteľ sporných nahrávok, ako aj osoby ich pôvodcov, majú právo vyjadrovať verejne svoje názory a tieto šíriť, a že toto ich právo (slobodu) im zaručuje Ústava SR a medzinárodné dohovory a že nespochybňuje ani to, že v rámci tohto práva sú odporca a pôvodcovia výrokov, oprávnení kritizovať súdnicstvo, ako aj jeho jednotlivých predstaviteľov, vrátane samotnej navrhovateľky avšak odporca, a najmä však pôvodcovia sporných nahrávok opomenuli, že toto ich právo nie je absolútne a nemožno ho vykladať tak, že pôvodcovia sporných nahrávok sú na jeho základe oprávnení bez akéhokoľvek skutkového základu osočovať navrhovateľku tým, že ju verejne obvinia zo páchania závažnej organizovanej trestnej činnosti bez akéhokoľvek skutkového základu. S poukazom na čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len ako „Dohovor“) je jedným zo základných politických práv každého občana sloboda prejavu a právo na jeho verejnú prezentáciu a je preto prirodzené, že každý má dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové úsudky (Nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. II ÚS 152/08); na strane druhej však platí, že aj sloboda prejavu má svoje hranice a limity, tak ako deklaruje aj čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ktorý poskytuje ústavnú ochranu jednotlivcovi v prípadoch neoprávnených zásahov do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a dobrého mena. Sloboda prejavu a oprávnenosť kritiky pôvodcov sporných nahrávok a odporcu sa končí tam, kde výkon tohto práva je zo strany pôvodcov iba domnelý, a kde im slúži iba ako nemravná zásterka pre hrubé a nepravdivé osočovanie navrhovateľky, ktoré je navyš motivované zištnými dôvodmi a s odkazom na právnu vetu rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/5161/2008 je nevyhnutne potrebné dospieť k záveru, že ak o vecnú kritiku nejde v prípade, kedy zásah do osobnostných práv inej osoby spočíva v uvádzaní hodnotiacich úsudkov, ktoré majú svoj základ v nepravdivých podkladoch, o to viac o vecnú kritiku, teda o oprávnený výkon slobody prejavu, nemôže ísť v prípade, kedy pôvodca zásahu, teda pôvodcovia sporných nahrávok a odporca ako šíriteľ uvádzajú skutkové tvrdenia o závažnej trestnej činnosti navrhovateľky, ktoré si bez akéhokoľvek skutočného základu doslova vymysleli, a ktoré boli bezpečne vyvrátené, ktorý záver potvrdzuje aj Najvyšší súd ČR v rozsudku sp. zn. 30Cdo 923/2004, podľa ktorého: „Zverejnenie (vedomé alebo nevedomé) nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba v zásade vždy považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv, a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať výslovne difamačný charakter. Podstatné je to, že takýmto spôsobom sa o konkrétnej osobe vysloví nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu túto fyzickú osobu posudzovať skreslene,“ z čoho vyplýva jednoznačný záver, že neoprávneným zásahom je

nepravdivé skutkové tvrdenie dokonca aj v prípade, ak jeho povaha nie je sama o sebe difamujúca a o to viac preto musí tento záver platiť v prípade, kedy nepravdivé skutkové tvrdenia závažným spôsobom difamujú osobnostné práva dotknutej osoby, ako je tomu aj v tejto právnej veci, kedy je navrhovateľka preukázateľne nepravdivo obviňovaná zo závažnej trestnej činnosti a prepojenia na organizovaný zločin.

18. Podľa názoru navrhovateľky tak niet pochýb, že v prípade sporných výrokov pôvodcov nahrávok (označených navrhovateľkou - vid' odsek 7 odôvodnenia uznesenia) ide o skutkové tvrdenia, nie o subjektívne úvahy a hodnotiace úsudky o pôsobení navrhovateľky v súdnictve, F. V. prednášal svoje vymyslené svedectvo, štylizujúc sa do pozície očitého svedka korupčnej trestnej činnosti navrhovateľky, pôvodcovia nahrávok predniesli svoje tvrdenia týkajúce sa navrhovateľky s vedomím o ich nepravdivosti a navrhovateľku lživo označili za mafiánsku sudkyňu, prijímajúcu od organizovaného zločinu úplatky s cieľom vydierania H. P. a P. Q., inak povedané, pôvodcovia výrokov verejne označili navrhovateľku za člena organizovanej zločineckej skupiny, ktorá páchala korupčnú trestnú činnosť v súdnictve, a to v situácii, kedy nielenže nebola navrhovateľka z takejto trestnej činnosti uznaná vinnou právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu, ale keď všetky predmetné podozrenia boli opakovane orgánmi činnými v trestnom konaní vyvrátené a H. P. už bol v minulosti právoplatne odsúdený pre spáchanie obdobného trestného činu vo vzťahu k sudcovi P. P. P.. Sú teda neprípustné skutkové tvrdenia pôvodcov výrokov o vine navrhovateľky zo závažnej korupčnej trestnej činnosti, ktorú si tieto tretie osoby vymysleli, a vo vzťahu ku ktorej boli všetky opakovane prednášané podozrenia orgánmi činnými v trestnom konaní vyvrátené. S odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/983/2002 má navrhovateľka za to, že označené sporné výroky obsiahnuté v sporných nahrávkach šírených odporcom, ktoré boli následne masovokomunikačnými prostriedkami sprostredkované širokej verejnosti, objektívne znížili a znižujú jej občiansku a stavovskú česť, dôstojnosť a vážnosť medzi spoluobčanmi, a ohrozujú jej postavenie a profesionálnu dráhu sudcu, ktorú si dlhodobým úsilím namáhavo budovala. Je nepochybné, že každý, kto mal možnosť vzhliadnuť sporné nahrávky a osobne nepozná navrhovateľku a jej prácu v súdnictve, môže na základe skutočností, že sa takto o navrhovateľke vyjadrujú osoby vystupujúce ako podnikateľ postihnutý zločinom justičnej mafie, resp. ako nezainteresovaný priamy svedok, nadobudnúť mylnú predstavu, že navrhovateľka je skutočne skorumpovaným sudcom a príslušníkom justičnej mafie spolupracujúcej s organizovaným zločinom, ktorej cieľom je udržiavať súdnictvo skorumpované, o čom má svedčiť aj to, že vybavuje veci v prospech organizovaného zločinu, čo potvrdzujú aj predložené výňatky z internetových diskusií na adresu navrhovateľky. V konaní navrhovateľka nemusí preukazovať, že k zníženiu jej cti, dôstojnosti a vážnosti skutočne došlo, čo potvrdzuje aj rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/2194/2002, Najvyšší súd SSR sp. zn. 1Cz/32/1978 a teda navrhovateľka má za to, že označené sporné výroky obsiahnuté v sporných nahrávkach šírených odporcom, vzhľadom na ich charakter obvinenia zo závažnej trestnej činnosti, ktoré bolo navyiac sprostredkované verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami, zasiahli do jej práva na česť, dôstojnosť a vážnosť, a to mimoriadne závažným spôsobom (rozsudok NS SR, sp. zn. 1Co/15/1997, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR č. 3/2000 na s. 25, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/2232/2006). Mieru závažnosti konania pôvodcu nahrávok pritom stupňuje skutočnosť, že konanie bolo motivované jeho zlým úmyslom zlepšiť si pozíciu v procese iniciácie obnovy konania, a to aj za cenu vedome nepravdivého obvinenia navrhovateľky zo spáchania závažnej trestnej činnosti a dôsledok úplnej spoločenskej a profesionálnej diskreditácie navrhovateľky mu bol ľahostajný, keď použil navrhovateľku na dosiahnutie tohto svojho cieľa iba ako nástroj, keď ju svojimi výroky úplne zbavil jej ľudského, občianskeho a profesionálneho rozmeru, ktorý si navrhovateľka dlhodobo svojím životom, štúdiom a prácou budovala tým, že ju bez akéhokoľvek pravdivostného základu verejne označil za príslušníka justičnej mafie, skorumpovanú sudkyňu spolupracujúcu s organizovaným zločinom a prijímajúcu úplatky. Navrhovateľka poukázala na to, že tvrdenia obsiahnuté v sporných nahrávkach vo vzťahu k navrhovateľke nemajú žiadnu vnútornú logiku, kedy najmä H. P. mal byť podľa jeho vlastnej verzie s P. Q. vydieraný a „vypaľovaný“ X. Č., a to na základe hrubého nátlaku vrátane hrozbou fyzickej likvidácie, a to s cieľom získania ich nehnuteľností v Trenčíne, ale na druhej strane plne dôverujú a bez akýchkoľvek pochybností preberajú jeho údajné tvrdenia o jeho podplácaní navrhovateľky, prokurátorov a sudcov v prospech H. P. a P. Q.. S ohľadom na tvrdenú snahu H. P. a jeho rodinných príslušníkov, či ním zabezpečených „svedkov“ o odhaľovanie korupcie navrhovateľky a ďalších sudcov a prokurátorov je potrebné vyhodnotiť aj ten fakt, že k ich údajnému korupčnému správaniu malo dôjsť v r. 2001, pričom ani H. P. ani nikomu z jeho okruhu nič nebránilo, aby v tejto veci konali ihneď a podali trestné oznámenie, zaslali množstvo podaní, prípad medializovali a zháňali svedkov už vtedy, a nie až s odstupom viac ako trinásť rokov, kedy sa začali domáhať obnovy konania a kedy bolo zrejme, že za ich zdiskreditovanie sudcu odvolacieho

súdu P. P. boli právoplatne odsúdení a neobstojí vysvetlenie, že tak nemohli vykonať kvôli obavám o svoj život zo strany X. Č., pretože tento bol zavraždený už v r. 2004, keď ich údajné obavy im napokon nebránili ohlasovať tvrdenú korupciu P. P. a ani vysvetlenie, že tak nemohli konať z obavy, že navrhovateľka je vplyvná osoba v justícii, keďže proti nej nijako nevystúpili v čase, keď bola len radovou sudkyňou okresného súdu, na chod MS SR nemala žiaden vplyv, navyše v čase, keď bol ministrom spravodlivosti P. L. E., súčasný obhajca H. P. Tvrdenia o korupčnej trestnej činnosti sudcu P. P., resp. navrhovateľky, H. P. nikdy nepredniesol bezprostredne po tom, čom k nim malo údajne dôjsť, ale vždy až v súvislosti s mimoriadnymi opravnými prostriedkami, ktorými sa H. P. domáhal zvrátiť odsudzujúci rozsudok, z čoho je zrejmé, že motiváciou pre šírenie nepravdivých tvrdení H. P. a ním navedených osôb s časovým odstupom 13 rokov od údajného prijatia úplatku navrhovateľkou je len a výlučne snaha o obnovu konania v jeho trestnej veci, ktorá sa časovo kryje so začatím šírenia nepravdivých výrokov a stupňuje sa vždy s blížiacim termínom verejného zasadnutia vo veciach obnovy konania. Ak by došlo súdom k aprobácii aktivít odsúdených osôb, ktoré by voči orgánom činným v trestnom konaní, resp. sudcom, ktorí ich odsúdili v trestnom konaní, dlhodobo, opakovane, verejne a za súčinnosti ďalších osôb, vrátane novinárov, ktorí sú pre ich odsúdenie vo vzťahu k dotknutému sudcovi rovnako zjavne zaujatí, v situácii spoločenského napätia zneužívali vysoký stupeň nedôvery občanov k súdom všeobecne, šírili preukázateľne lživé a nepravdivé tvrdenia o korupčnej trestnej činnosti týchto sudcov, čo vedie k ich opakovanému prešetrovaniu v trestnom konaní, výsluchom, potrebe opakovane vyvracať tieto lživé tvrdenia v trestnom konaní, vo vzťahu k rodinným príslušníkom, verejnosti, médiám a najvyšším ústavným činiteľom, vznikol by tak nebezpečný precedens spôsobilý paralyzovať najmä oblasť výkonu trestného súdnictva. Motivácia H. P. vedie jednoznačne k snahe privodiť navrhovateľke trestné stíhanie, zabezpečiť jej odvolanie z funkcie štátnej tajomníčky MS SR, z funkcie sudcu a sebe zlepšiť postavenie pri snahe o obnovu jeho konania, ako aj medializáciou a stávaním sa do pozície obete tzv. justičnej mafie, vplývať na sudcov konajúcich vo veci obnovy konania, ktorej sa domáha. Zároveň jeho syn túto situáciu podľa jeho vlastného tvrdenia využíva na vstup do politiky, kedy sa chce prostredníctvom vystúpení na verejných zhromaždeniach zviditeľniť a opakovaním lživých tvrdení jeho otca štylizovať do pozície bojovníka za zmenu pomerov v spoločnosti. Dôležité pre posúdenie legitimity zverejnenia informácie je skúmanie motívu. Legitimitu nemožno vyvodiť, pokiaľ zverejnenie bolo dominantne motivované túžbou poškodiť osobu, ku ktorej sa informácia viaže, a ak šíriteľ sám informácii neveril alebo ak ju poskytol bezohľadne a hrubo nedbalo bez toho, aby si overil, či informácia je pravdivá alebo nie. (nálež ÚS ČR zo dňa 17.07.2007 sp. zn. IV. ÚS 23/2005). H. P. a F. V. po jeho nátlaku krivo obvinili navrhovateľku ako ústavného činiteľa v pozícii vtedajšieho sudcu OS Trenčín, čím sa svojim konaním snažili ohroziť nezávislosť tohto sudcu a súdnej moci všeobecne, najmä vo vzťahu k jeho snahe o obnovu konania tak, aby sa aj ďalší sudcovia cítili zneistení tým, že aj vo vzťahu k nim môže vznášať rôzne nepravdivé tvrdenia, resp. tým, že pôvodný rozsudok v ich trestnej veci mal byť vydaný v dôsledku trestnej činnosti navrhovateľky, ktorá spolupracovala s organizovaným zločinom a vytvorením mediálneho zdania a nátlaku o tejto skutočnosti im osobnostne sťažiť objektívne rozhodovanie v tejto trestnej veci, a to aj za cenu krivého obvinenia navrhovateľky a fabrikovania dôkazov o ich tvrdeniach, ktoré boli spôsobilé privodiť neoprávnené trestné stíhanie navrhovateľky vo vzťahu k jej výkonu funkcie sudcu. Jedná sa o hrubý zásah do nezávislosti súdnej moci s ohrozením výkonu funkcie sudcu u navrhovateľky spolu so zásahom do jej povesti, čo možno považovať za snahu vyvolať obzvlášť závažný následok, ktorý H. P. zjavne sleduje. Na slobodu prejavu vo vzťahu ku kritike súdnej moci všeobecne aj samotný ESLP kladie vo svojej judikatúre osobitné požiadavky. ESLP už vo veci Prager a Oberschlick proti Rakúsku, rozsudok, 26. 4. 1995, č. 15974/90, § 34 uviedol, že: „Tlač je jedným z prostriedkov, ako môžu politici a verejnosť overiť, či sudcovia plnia ich náročnú úlohu spôsobom, ktorý je v súlade s cieľom, ktorý tvorí základ úlohy im zverenej. Napriek tomu je však potrebné vziať do úvahy zvláštnu úlohu súdnej moci v spoločnosti. Ako ochrankyňa spravodlivosti, ktorá predstavuje kľúčovú hodnotu právneho štátu, musí súdna moc požívať dôveru verejnosti, pokiaľ má byť pri plnení svojich úloh úspešná. Preto sa môže javiť ako nevyhnutné chrániť túto dôveru pred deštruktívnymi útokmi, ktoré sú zjavne neopodstatnené, najmä s ohľadom na to, že dotknutí sudcovia majú ako osoby zvýšenú povinnosť zachovávať zdržanlivosť, ktorá im bráni na útoky reagovať“. V tomto istom rozhodnutí ESLP navyše judikoval (§ 37), že miera prípustnej kritiky konkrétnych sudcov ako osôb je podstatne nižšia ako kritika súdnej moci všeobecne. Medzi tvrdenia stojace mimo ochrany Dohovoru zaraďuje obvinenia sudcov a prísediacich, ktoré sú spôsobilé znížiť ich vážnosť v spoločnosti, a ktoré boli prednesené bez opory v dôkazoch, ktoré na rozdiel od kritiky rozhodnutia po obsahovej stránke, nemajú žiadnu legitimitu (Barfod proti Dánsku, rozsudok, 22.02.1989, č. 11508/85, § 35). Pokiaľ je terčom kritiky rozhodnutie súdu alebo štátneho zástupcu (aj keď autori kritizovaného rozhodnutia si môžu predmetnú kritiku ľahko personifikovať), potom je ochrana slobody prejavu zvýšená. Pokiaľ je však terčom kritiky konkrétny predstaviteľ súdnej moci, ochrana

takýchto prejavov je znížená, pričom najslabšiu ochranu požíva prejav v prípade, pokiaľ zasahuje do jeho súkromnej sféry sudcu (Sabou a Pircálab proti Rumunsku, rozsudok, 28.09.2004, č. 46572/99, § 39). Napokon, ESLP z hľadiska oprávnenosti kritiky súdnej moci vyhodnocuje aj fórum, na ktorom sú výroky prednesené. ESLP sa ku kritike sudcov, ako konkrétnych osôb v médiách, stavia veľmi reštriktívne a túto považuje za priťažujúcu okolnosť (Schöpfer proti Švajčiarsku, rozsudok, 20.05.1988, č. 25405/94, § 34), pričom kritiku prednesenú v médiu s celoštátnou pôsobnosťou považuje za omnoho závažnejšiu ako napr. kritiku prednesenú v regionálnom periodiku. (Karhuvaara a Iltalehti proti Fínsku, rozsudok, 16.11.2004, č. 53678/00, § 47).

19. Navrhovateľka uviedla, že opísala mimoriadne negatívny vplyv, ktorý majú na jej súkromný, či verejný život skutkové tvrdenia, ktoré verejne, masovokomunikačnými médiami a internetom šíria H. P. a F. V. v sporných nahrávkach, pričom tieto sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jej vážnosť u spoluobčanov (nepravdivé prepojenia na zločineckú skupinu Č., korupcia), poškodiť ju v zamestnaní (ako štátnu tajomníčku MS SR a sudcu) a narušiť jej rodinné vzťahy. Bezprostredne hroziaca ujma ohrozujúca navrhovateľku spočíva v tom, že pokiaľ sa predmetné široko medializované sporné nahrávky naďalej legitímne nachádzajú na internete, musí ich obsah neustále vysvetľovať ústavným činiteľom a médiám, čo v podstate paralyzuje jej profesijný a súkromný život, vyvoláva otázky jej známych a kolegov a prehľbuje jej úplnú spoločenskú dehonestáciu v očiach širokej verejnosti. Vzhľadom k tomu, že zastáva dôležitú ústavnú funkciu, pozná množstvo ľudí, nevie, ktorí nahrávkam veria a ktorí nie a nie je schopná všetkým sústavne vysvetľovať v čom a prečo sú tieto nahrávky nepravdivé. Navrhovateľka je v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnená domáhať sa odstránenia takto spôsobených zásahov aj bez bezprostrednej hroziacej ujmy a o to viac je potom súd povinný poskytnúť jej ochranu v čase, kedy je hrozba prehľbovania trvajúcej ujmy a jej dôsledkov preukázaná trvajúcim vplyvom šírených výrokov na súkromie, dobré meno a povesť navrhovateľky. Samotný odporca v danom prípade nie je pasívne vecne legitimovaný z toho titulu, že by bol pôvodcom sporných nahrávok, a nie je pasívne vecne legitimovaný ani ako vydavateľ periodickej tlače, resp. prevádzkovateľ portálu www.dennikn.sk, avšak ako subjekt, ktorý na svojom užívateľskom kanáli na YouTube predmetné sporné nahrávky uverejnil a možno mu preto uložiť povinnosť ich odstránenia, pritom nie je právne relevantný jeho subjektívny pomer k sporným nahrávkam a vedomosť o ich pravdivosti resp. nepravdivosti ich využitia, ale iba to hľadisko, že svojim užívateľským kanálom disponuje a objektívne zodpovedá za jeho obsah, ktorý môže spravovať. Tým, že sporné nahrávky nie sú výsledkom jeho tvorivej duševnej činnosti, ani výsledkom investigatívnej činnosti odporcu a členov jeho redakcie, nemožno uvažovať ani o zásahu do postavenia slobody tlače a oprávnení, ktoré mu z toho vyplývajú, pretože rovnaké neodkladné opatrenie s cieľom ochrany osobnostných práv navrhovateľky by bolo možné uložiť ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osobe a požadovaným neodkladným opatrením sa nijakým spôsobom negatívne nezasiahne do práv a povinností odporcu ani jeho postavenia, či výsledkov novinárskej činnosti, keďže sa ním nijako neobmedzuje v informovaní o kauze navrhovateľky a jej činnosti ani sa ním nijako nezasahuje do akéhokoľvek článku, reportáže alebo iných zistení, a to či už vykonaných alebo ešte len pripravovaných, navrhované neodkladné opatrenie tak obmedzuje odporcu v minimálnej možnej miere, pritom platí, že keďže ani navrhovateľka a ani odporca samotným obsahom spornej nahrávky nedisponujú v zmysle oprávnenia na jej úpravu, neprichádza do úvahy nariadenie neodkladného opatrenia iba vo vzťahu k sporným častiam sporných nahrávok týkajúcich sa navrhovateľky a je nevyhnutné a zároveň dôvodné nariadiť odstránenie sporných nahrávok ako celku, keďže jednotlivé sporné skutkové tvrdenia sú neoddeliteľnou súčasťou sporných nahrávok ako celku. Navrhovateľka má teda za to, že tak osvedčila základné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, keď preukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán tým, že preukázala existenciu nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy najmä s ohľadom na vyjadrenia obsiahnuté v sporných nahrávkach, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na jej právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to na práve na ochranu občianskej cti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nezamýšľa podať žalobu vo veci samej v zmysle ust. § 366 ods. 1 CSP, pretože sa domnieva, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

20. K návrhu navrhovateľka pripojila nasledovné dôkazy, vrátane listinných dôkazov: CD so súbormi obsahujúcimi sporné nahrávky, tiráž portálu www.dennikn.sk, popis overeného užívateľského kanálu Denník N na YouTube, popis užívateľského konta Denník N na Google+, výtlačok článku na portáli www.dennikn.sk z 26.03.2018 s názvom „Dvaja svedkovia vypovedajú, že P. zobrala úplatok“, výňatok z podmienok poskytovania služby YouTube, výpis z obchodného registra odporcu, záznam videonahrávok H. P. a F. V., rozsudok Okresného súdu Nitra z 15.10.2013 sp. zn. 1T/29/2010,

rozsudok Krajského súdu v Nitre z 03.12.2014 sp. zn. 1To/52/2014, uznesenie vyšetrovateľa PPZ ÚBOK ČVS: PPZ-26/BPK-Z-2005 z 14.09.2005, zápisnica o výsluchu poškodeného - navrhovateľky zo 17.10.2016, prepis reportáže TV MARKÍZA z 26.03.2018, prepis reportáže TV JOJ z 26.03.2018, výtlačok článku z portálu www.dennikn.sk z 26.03.2018, výtlačok článku z portálu www.aktuality.sk z 26.03.2018, prepis reportáže TV MARKÍZA z 27.03.2018, prepis reportáže TV JOJ z 28.03.2018, výtlačok článku Hospodárskych novín z 28.03.2018, výtlačok článku Denníka N z 28.03.2018, výtlačok článku Denníka SME z 28.03.2018, výtlačok článku Denníka NOVÝ ČAS z 28.03.2018, výtlačok článku Denníka PRAVDA z 29.03.2018, výtlačok článku Denníka PLUS 1 DEŇ z 29.03.2018, výňatok diskusie z YouTube, výňatok diskusie z www.aktuality.sk, uznesenie PPZ, NAKA, NPJ, ČVS: PPZ-522/NKA-PK-ZA-2014 z 31.07.2014, uznesenie PPZ, NAKA, NPJ, ČVS: PPZ-1109/NKA-PK-ZA-2014 z 12.02.2015, uznesenie PPZ, NAKA, NPJ, ČVS: PPZ-283/NKA-PK-ZA-2017 zo 17.07.2017, tlačová správa Generálnej prokuratúry SR z 11.06.2018, osvedčenie NBÚ č. 2P-PB-1963/207-Ž z 22.06.2017, návrh na podanie obžaloby z 27.10.2016, návrh na podanie obžaloby z 28.06.2017, uznesenie OR PZ Trenčín ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 z 15.05.2018.

21. Podľa ust. § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa ust. § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

23. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

25. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

26. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach návrhu na začatie konania podľa § 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

27. Podľa ust. § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

28. Podľa ust. § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania.

29. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

30. Podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami..

31. Podľa ust. § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> neuloží, poučí účastníkov konania, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať návrh na začatie konania vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie návrhu na začatie konania vo veci samej súd neurčuje.

32. Podľa ust. § 337 ods. 2 CSP, súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

33. Podľa ust. § 337 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým návrhu na začatie konania vo veci samej vyhovel.

34. Podľa ust. čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

35. Podľa ust. § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

36. Podľa ust. § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

37. Podľa ust. § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

38. Podľa ust. § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

39. Podľa ust. § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

40. Podľa ust. ust. § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

41. Podľa ust. čl. 10 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

42. Podľa ust. čl. 10 ods. 2 Dohovoru, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

43. Podľa ust. čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

44. Podľa ust. čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

45. Podľa ust. čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

46. Podľa ust. čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

47. Podľa ust. čl. 10 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd (ďalej len ako „Listina“), každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

48. Podľa ust. čl. 10 ods. 2 Listiny, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

49. Podľa ust. čl. 10 ods. 3 Listiny, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

50. Podľa ust. čl. 17 ods. 1 Listiny, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

51. Podľa ust. čl. 17 ods. 2 Listiny, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

52. Podľa ust. čl. 17 ods. 3 Listiny, cenzúra je neprípustná.

53. Podľa ust. čl. 17 ods. 4 Listiny, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

54. Podľa ust. § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

55. Podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

56. Súd sa na účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 27.06.2018 a s jeho prílohami, listinnými dôkazmi, spornými nahrávkami obsiahnutými na CD nosiči, ktorých odstránenia sa navrhovateľka domáha, s ich umiestnením na užívateľskom kanáli YouTube odporcu a internete a posúdil opodstatnenosť návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia.

57. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych pomerov strán sporu. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je, že navrhovateľ neodkladného opatrenia preukáže, že ohrozenie jeho záujmov je naliehavé a existuje odôvodnená potreba, aby súd neodkladným opatrením pomery strán upravil, teda osvedčenie, že bez bezodkladnej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy pomerov. Súd preto pri skúmaní splnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia skúma len existenciu najzákladnejších skutočností, ktoré vytvárajú predpoklad na poskytnutie ochrany nároku uplatňovaného v súdnom konaní. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť nevyhnutne dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, vzhľadom na krátkosť času.

58. Súd na úvod považuje za potrebné poukázať na to, že žiadna zo zložiek moci, ani súdna moc a rozhodovacia činnosť súdov nefunguje v štáte izolovane ani samonosne, ale v širšom spoločensko-ekonomickom prostredí a kontexte. Súčasné sociálno-spoločenské dianie oprávnené, vo zvýšenej miere poukazuje na postavenie médií, posilovanie ich postavenia a na ochranu práva na informácie a slobodu prejavu. Uvedené je možné konštatovať aj s odkazom na Správu o slobode a pluralite médií v

Európskej únii, vypracovanú Európskym parlamentom, výborom pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (č. 2017/2209(INI), A8-0144/2018) zo dňa 12.04.2018, podľa ktorej význam pluralitných, nezávislých a dôveryhodných médií, ako strážcov a kontrolórov demokracie a právneho štátu nemožno podceňovať, keďže sloboda, pluralita a nezávislosť médií sú rozhodujúcimi prvkami práva na slobodu prejavu a médiá zohrávajú dôležitú úlohu v demokratickej spoločnosti, pretože konajú ako verejní strážcovia, pričom pomáhajú informovať a posilňovať postavenie občanov tým, že rozširujú ich chápanie súčasnej politickej a sociálnej situácie a podporujú ich vedomú účasť na demokratickom živote, s cieľom zohľadniť dnešnú, zásadne zmenenú mediálnu realitu, pri súčasnom dodržiavaní práva na súkromie. Verejné orgány majú nielen povinnosť zdržať sa zavádzania obmedzení slobody prejavu, ale aj pozitívnu povinnosť prijať právny a regulačný rámec, ktorý podporuje rozvoj slobodných, nezávislých a pluralitných médií. Oznamovanie protispoločenskej činnosti je - ako vyhlásila Rada Európy - základným aspektom slobody prejavu a zohráva zásadnú úlohu pri odhaľovaní a nahlasovaní nezrovnalostí a protiprávneho konania, ako aj pri posilňovaní demokratickej zodpovednosti a transparentnosti, keďže toto oznamovanie predstavuje kľúčový zdroj informácií v boji proti organizovanej trestnej činnosti, pri vyšetrovaní, zisťovaní a zverejňovaní prípadov korupcie vo verejnom a v súkromnom sektore a pri odhaľovaní systémov vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré uplatňujú súkromné spoločnosti. Primeraná ochrana oznamovateľov na úrovni EÚ, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni, ako aj podporovanie kultúry uznávania dôležitej úlohy oznamovateľov v spoločnosti je predpokladom na zabezpečenie účinnosti takejto úlohy. Európsky parlament v Správe zdôrazňuje, že právna ochrana oznamovateľov pri zverejňovaní informácií sa zakladá predovšetkým na práve verejnosti tieto informácie dostať a kladie dôraz na to, že nikto by nemal stratiť ochranu len z toho dôvodu, že možno nesprávne posúdil skutkové okolnosti alebo že vnímané ohrozenie verejného záujmu sa nezrealizovalo, za predpokladu, že v čase nahlasovania mal opodstatnené dôvody domnievať sa, že informácie boli pravdivé a pripomína, že osoby, ktoré príslušným orgánom vedome nahlásia nesprávne alebo zavádzajúce informácie, by sa nemali považovať za oznamovateľov, a teda by nemali využívať mechanizmy ochrany. Správa okrem toho zdôrazňuje, že každá osoba, ktorá bola priamo či nepriamo poškodená nahlásením alebo zverejnením nesprávnych alebo zavádzajúcich informácií, by mala mať právo na účinný prostriedok nápravy a poznamenáva, že ochrana oznamovateľov ide ruka v ruku so zachovaním dôvernosti novinárskych zdrojov a musí byť v rovnováhe so základnými právami obvinených fyzických a právnických osôb (viď. Správa EP o slobode a pluralite médií v Európskej únii zo dňa 12.04.2018).

59. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že tým, že sporné nahrávky nie sú výsledkom tvorivej duševnej ani investigatívnej činnosti odporcu, nemožno uvažovať pri nariadení neodkladného opatrenia o zásahu do postavenia slobody tlače a oprávnení, ktoré odporcovi z toho vyplývajú, pretože rovnaké neodkladné opatrenie s cieľom ochrany osobnostných práv navrhovateľky by bolo možné uložiť ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osobe a požadovaným neodkladným opatrením sa nijakým spôsobom negatívne nezasiaha do práv a povinností odporcu, ani jeho postavenia, či výsledkov novinárskej činnosti a odporcu obmedzuje len v minimálnej miere.

60. V ust. čl. 10 ods. 1 Dohovoru, čl. 26 ods. 1 Ústavy SR a čl. 17 ods. 1 Listiny je garantované právo na informácie, ktoré zahŕňa právo na slobodné vyhľadávanie, prijímanie a rozširovanie ideí a informácií. Novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie týkajúce sa záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo dostať také informácie. V čl. 19 Ústavy SR a čl. 10 Listiny je garantované právo navrhovateľky na ochranu jej osobnosti. Súd má za to, že pri nariadení neodkladného opatrenia navrhovaného navrhovateľkou (a realizáciou práva navrhovateľky na ochranu osobnosti) dochádza ku konfliktu tohto jej ústavného práva s ústavným právom verejnosti (a odporcu) na informácie a slobodu prejavu, kedy musí dôjsť k obmedzeniu jedného v prospech zachovania druhého, pri zachovaní maxima z oboch základných práv.

61. Všeobecne ku konfliktu práva na slobodu prejavu, práva na informácie a na ochranu osobnosti, z rozhodovacej činnosti ÚS SR vyplýva, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy a hľadať vyvážený vzťah medzi Ústavou SR garantovaným právom na ochranu cti, dôstojnosti či súkromia a slobody prejavu a právom na informácie. Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, pokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Právo na informácie zahŕňa tak informácie pozitívne, ako aj negatívne, ktoré sa neprijímajú priaznivo. Limitačné ust. čl. 26 ods. 4 Ústavy SR a čl. 10 ods. 2 Dohovoru explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu a práva na informácie. Pri rozhodovaní sporov vo veciach ochrany osob-

nosti všeobecné súdy musia zohľadniť ochranu slobody prejavu minimálne v rozsahu jej ústavných záruk. Ust. § 13 Občianskeho zákonníka nemožno teda aplikovať izolovane, ale je nutné ich vykladať v súlade s Ústavou SR. Nutnosť zohľadniť slobodu prejavu však neznamená rezignáciu na ochranu osobnosti, čím závažnejšia je kritika, tým je verejnosť viac dezinformovaná a dotknutá osoba poškodená, najmä ak kritika nie je pravdivá (vid'. aj Peter Šamko st., K sporom o ochranu osobnosti /sudca versus médiá/, <http://www.pravnelisty.sk/>).

62. V zásade platí, že ochrana osobnosti a súkromia bežného občana má prednosť pred právom na slobodu prejavu a na informácie. U verejných činiteľov naopak vystupuje do popredia právo na informácie a ochrana súkromia je menej intenzívna, keď verejne činné osoby sú pod väčším drobnohľadom médií, musia s tým vopred počítať a strpieť aj to, že sa nimi bude verejnosť viac zaoberať. Aj v takomto prípade ale existujú hranice možného a aprobovaného zásahu do práv chránených v rámci ochrany osobnosti (napr. súkromie verejne činných osôb). Ako správne poukázala navrhovateľka, judikatúra rozlišuje medzi kritikou jednotlivých sudcov, kde je rozsah prípustnej kritiky menší, a kritikou súdov alebo celej justície, kde je rozsah prípustnej kritiky väčší. Sudca ako reprezentant verejnej moci musí byť uzrozumený s tým, že jeho postup môže byť predmetom kritiky, a preto uňho treba predpokladať vyšší stupeň tolerancie a nadhľadu, než napr. u bežných ľudí.

63. Vzťah médií a sudcovského stavu bol opakovane diskutovaný a je, najmä v poslednej dobe, znateľne vyhrotený, na čom sa, podľa názoru súdu, podpisujú viaceré faktory. Jednak miestami uzavretosť sudcovského stavu, ktorá paušálne kritiku považuje za zasahovanie do nezávislosti súdnictva, ale na druhej strane nekritickosť a jednostranná zaujatosť médií k prezentovaným informáciám, príp. nedostatočná znalosť právnej problematiky. Poukazovaním súdu na možnú a prípadnú uzavretosť sudcovského stavu, však nemal súd na mysli primeranú zdržanlivosť a odťažitosť súdov a sudcov vo svojich vyjadreniach na akékoľvek (aj napr. nepreukázané, nehodnoverné alebo neopodstatnené) vyjadrenia médií s cieľom zachovania ich poslania. Tlak médií ani verejnosti nemôže spochybňovať nezávislosť súdov, súdnictva a sudcov pri rozhodovaní, tento tlak v enormnej a prehnanej miere naopak marí účel súdnictva. S poukazom na osobitné postavenie a úlohu súdnej moci v spoločnosti je nepochybné, že musí požívať dôveru verejnosti, pokiaľ má byť pri plnení svojich úloh úspešná a účinná, a primeraná obrana pred deštruktívnymi útokmi je na mieste (vid' ESJP vo veci Prager a Oberschlick proti Rakúsku, č. 15974/90). Ak oprávnené, aj kritické reakcie verejnosti v konkrétnej veci, nepredstavujú ovplyvňovanie rozhodnutia súdu inak ako podľa úvahy súdu a svedomia sudcu, nie je možné takéto reakcie verejnosti považovať za neprimeraný zásah. Ako potvrdili aj Výsledky ENCJ prieskumu sudcov o ich nezávislosti 2016-2017, nie bez významu je tlak médií na rozhodovanie súdov, podľa ktorých vplyv médií (najmä tradičných) na rozhodovaciu činnosť sudcov je rozšírený a narastá a aj zo záverov Súdnej rady SR v nadväznosti na tento prieskum vyplýva, že tento celoeurópsky prieskum identifikoval aj niektoré základné problémy vnímané sudcami a ide o.i. napríklad o presvedčenie, že sudcovská nezávislosť nie je vždy rešpektovaná ostatnými zložkami štátnej moci, či presvedčenie, že sudcovia sú pod tlakom médií. Napriek týmto problémom však európski sudcovia potvrdili, že si dokážu zachovať svoju nezávislosť.

64. Občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby sa poskytuje len proti takému zásahu do osobnostných práv, ktorý je možno kvalifikovať ako neoprávnený, t.j. protiprávny a nedovolený. V posudzovanej veci potom ide predovšetkým o posúdenie proporcionality proti sebe v kolízii stojacich práv na ochranu osobnosti navrhovateľky a na druhej strane práva odporcu (a aj verejnosti) na slobodu prejavu a na informácie. Neoprávneným je taký zásah, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Neoprávnený zásah do osobnostných práv možno vyvolať uverejnením nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrej povesti fyzickej osoby, uverejnením síce pravdivých skutkových tvrdení, ktoré však majú osočujúcu povahu, pôsobia difamačne, vyvolávajú znevažujúci dojem, alebo uverejnením hodnotiacich úsudkov (kritiky), pokiaľ sú neoprávnené, vybočujúce z hraníc vecnosti, konkrétnosti a primeranosti čo do obsahu a formy. Pravdivosť hodnotiacich úsudkov nepodlieha dokazovaniu, v takom prípade sa skúma, či existoval dostatočný skutkový podklad pre napadnuté úsudky.

65. K problematike slobody prejavu existuje početná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorej sa vyzdvihuje význam spomínanej slobody, a sú aj určené jej medze, ktoré sú dané nutnosťou rešpektovať jednak spoločnosťou chránené záujmy definované v článku 10 ods. 1 Dohovoru a jednak práva tretích osôb. Sloboda prejavu a právo na informácie sú chápané ako jeden zo základných kameňov demokratickej spoločnosti. V prípade vzniku konfliktu tohto práva s právom na ochranu cti a dobrej

povesti je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti (osobnej cti a dobrej povesti), a to práve v kontexte so slobodou prejavu a právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv a ich ochrany. Zároveň je potrebné, aby príslušný zásah bezprostredne súvisel s porušením chráneného základného práva, t.j. aby tu existovala príčinná súvislosť medzi nimi, keď k zásahu dochádza iba vtedy, ak medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry existuje príčinná súvislosť a ak tento zásah v konkrétnom prípade presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Je preto potrebné na základe konkrétnych okolností prípadu zvážiť, či posudzované výroky dosahujú takú intenzitu, že zasahujú do práva na ochranu osobnosti danej osoby, alebo či sú danej situácii primerané. Pri skúmaní primeranosti konkrétného výroku je nevyhnutné v prvom rade odlišiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie, alebo hodnotiaci úsudok, pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdení je teda overiteľná. V zásade platí, že podanie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia a ľudskej dôstojnosti. Hodnotiaci úsudok naopak vyjadruje subjektívny názor jeho autora, ktorý k danému faktovi zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (i subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok preto nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná, teda, že nie je sprevádzaný vulgárnosťami a urážkami a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom výkonu kritiky, tzn. či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie a zneuctenie danej osoby. Z vyššie uvedeného vyplýva, že sloboda prejavu, právo vyjadrovať názory a slobodne vyhľadávať, prijímať a šíriť informácie vo vzťahu k fyzickým osobám je na druhej strane obmedzená právom na ochranu osobnosti. Sloboda prejavu a práva na informácie je teda legitímna dovtedy, ak neoprávnene nezasahuje do zákonom chránených zložiek osobnosti. V danom konkrétnom prípade to znamená, že odporca mal a má legitímne právo zverejňovať informácie o navrhovateľke, avšak len v takej miere, rozsahu a obsahu, dokiaľ nimi nedovoleným spôsobom nezasiahne do jej osobnostných práv chránených zákonom, Ústavou SR alebo Dohovorom.

66. K definovaniu obsahu práva na informácie, primeranosti a okolnostiam jeho realizácie, súd považuje za potrebné poukázať na to, že súčasné spoločenské napätie malo mimo iné za následok aj to, že médiá, a v nadväznosti na to aj široká (často laická) verejnosť, sa začali vo zvýšenej miere kriticky vyjadrovať k fungovaniu zložiek moci v štáte. I napriek tomu, že médiá potrebuje demokracia v súčasnosti rovnako, ak nie viac, ako v minulosti a šírenie takýchto informácií je predmetom verejného záujmu, je potrebné kriticky poukázať na to, že zverejnené informácie alebo spôsob ich získavania, zverejnenia alebo šírenia často krát devalvujú základné hodnoty spoločnosti alebo jednotlivca. Na spôsobe šírenia informácií médiami sa však citeľne podpisujú aj subjekty alebo jednotlivci, ktorí medzi sebou (politicky alebo inak) zápasia, a vymedzujú tak spôsob a formu vedenia boja, ktorému podriaďujú aj informačnú stratégiu. Do rámca poslania médií bezpochyby patrí šírenie informácií a tu zrejme nie je pochyb a bude panovať zhoda o tom, že záujmom verejnosti a poslaním médií je a malo by byť zverejňovanie pravdivých, aspoň vierohodných a kriticky overených informácií. Ani za súčasného stavu nie je podľa názoru súdu prijateľný stav, ak by médiá prioritizovali požiadavky verejnosti na prezentovanie informácií bez ich náležitého kritického overenia alebo podloženia a (treba veriť) že ani súčasná situácia nemá vytvoriť priestor, kde s cieľom rozvíjať aktuálnu a sledovanú tému, sa informácie bezdôvodne prezentujú negatívne. Podľa názoru súdu by nemalo byť úlohou médií vytvárať priestor pre škandalizovanie a dehonestovanie osôb, kde zraniteľnosť a ohrozenie jednotlivca je vždy väčšie aj s ohľadom na rýchlosť šírenia informácií, zverejňovanie informácií kusých alebo vedome nepravdivých s cieľom verejnosť zaujať, ale korektne reflektovať na spoločenské dianie a tým jasne a zrozumiteľne informovať o podozreniach, informácie o podozreniach overovať, pripustiť možný (odlišný) pohľad všetkých zúčastnených, umožniť im vyjadriť sa, zverejniť objektívne ich stanovisko a v prípade pochybenia alebo zásahu zabezpečiť primeranú, včasnú a účinnú nápravu.

67. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto prípade je zrejme, že ako dôvod jeho nariadenia navrhovateľka uvádza práve potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán (účastníkov). V tomto prípade súd neodkladné opatrenie nariadi len v prípade existencie dôvodnej obavy, že jeho nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa neodkladného opatrenia. V danom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ako i osvedčenie, že je

nebezpečie bezprostrednej ujmy. Je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Osvedčiť takúto hrozbu, ujmu, je povinná strana podávajúca návrh v rámci popisu rozhodujúcich skutočností z priložených dôkazov. V tomto kontexte má teda neodkladné opatrenie výrazne regulatívny charakter, ktorého zmyslom je aj zamedzenie vzniku škody alebo inej ujmy na zákonom aprobovaných právach strany alebo účastníka. Preventívny účinok neodkladného opatrenia má zabrániť vzniku situácie, kedy by boli pomery účastníka ohrozené, resp. došlo k rozširovaniu trvania negatívneho a protizákonného účinku.

68. V tomto štádiu pri preukazovaní osvedčenia skutočností tvrdených navrhovateľkou osvedčujúcich nariadenie neodkladného opatrenia, vychádzal súd z rozhodnutí súdov, ostatných orgánov činných v trestnom konaní a štátnych orgánov, pripojených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorých závermi a rozhodnutiami je súd pri svojej rozhodovacej činnosti viazaný podľa ust. § 193 CSP. V kontexte záverov navrhovateľkou predložených listinných dôkazov súd uvádza, že z nich je možné dovodiť, že pravdivosť sporných výrokov, uvádzaných pôvodcami sporných nahrávok týkajúcich sa osoby navrhovateľky:

- ohľadne tvrdenia, že navrhovateľka páchala korupčnú trestnú činnosť v pozícii sudcu OS Trenčín,
- ohľadne tvrdenia o zneužití právomoci verejného činiteľa zo strany navrhovateľky v pozícii sudcu OS Trenčín,
- ohľadne tvrdenia o prepojení navrhovateľky a jej spolupráce s organizovaným zločinom,

je spochybnená, keď navrhovateľka nebola z takejto trestnej činnosti uznaná vinnou právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu, všetky predmetné podozrenia boli opakovane orgánmi činnými v trestnom konaní odmietnuté (uznesením pod ČVS: PPZ-522/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 31.07.2014, uznesením pod ČVS: PPZ-1109/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 13.02.2015, uznesením pod ČVS: PPZ-283/NKA-PK-ZA-2017 zo dňa 17.07.2017), prieskumné oddelenie GP SR po preskúmaní trestných vecí, nezistilo žiadne pochybenia a sporné tvrdenie o jej prepojení a spolupráci s organizovaným zločinom priamo vyvracia osvedčenie NBÚ č. SP-PB-1963/2017-Ž zo dňa 22.06.2017 platné do 22.06.2022 na stupeň utajenia Prísne tajné.

69. V danom prípade, zatiaľ predbežne v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, by s prihliadnutím na vyššie uvedené bolo predčasné tvrdiť, že pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana navrhovateľky, je očividne vylúčená. Navrhovateľka opisom rozhodujúcich skutočností podložených predloženými listinnými dôkazmi pre potreby neodkladného opatrenia dostatočným spôsobom osvedčila pravdepodobnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu spornými výrokmi do jej osobnostných práv.

70. Súd preto považoval prvú zo zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to aspoň osvedčenie uplatneného nároku, za dané. Na druhej strane sa však súd s odôvodnením navrhovateľky o tom, že je daná existencia bezprostredne hroziacej ujmy, odôvodňujúca nariadenie neodkladného opatrenia, a teda že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, nestotožnil.

71. Potreba úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Je pravdou, že nemusí ísť o akútny či jednorazový stav, a nie je nevyhnutne potrebné, aby sa navrhovateľ neodkladného opatrenia domáhal ochrany ihneď po reálnom vzniku potreby bezodkladne upraviť pomery strán. Pojem potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napraviteľná ujma alebo sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa neodkladného opatrenia, čo podľa názoru súdu nie je dané.

72. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že opísaný mimoriadne negatívny vplyv, ktorý majú skutkové tvrdenia v sporných nahrávkach šírené H. P. a F. V., na jej súkromný či verejný život, je spôsobilý značnou mierou ohroziť jej vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ju v zamestnaní a narušiť jej rodinné vzťahy. Bezprostredne hrozíca ujma ohrozujúca navrhovateľku spočíva podľa nej v tom, že kým sa sporné nahrávky naďalej nachádzajú na internete, musí ich obsah neustále vysvetľovať ústavným činiteľom a médiám, čo v podstate paralyzuje jej profesijný a súkromný život, vyvoláva otázky jej známych a kolegov a prehĺbuje jej úplnú spoločenskú dehonestáciu v očiach širokej verejnosti. Uviedla, že navyše tým, že je podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnená domáhať sa odstránenia škodlivých zásahov

aj bez bezprostrednej hrozacej ujmy, o to viac je jej súd povinný poskytnúť ochranu v čase, kedy je hrozba prehľbovania trvajúcej ujmy a jej dôsledkov preukázaná trvajúcim vplyvom šírených výrokov na súkromie, dobré meno a povesť navrhovateľky, pričom nezamýšľa podať žalobu vo veci samej, pretože sa domnieva, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

73. Súd na tomto mieste poukazuje aj na to, že navrhovateľka nepreukázala v tomto konaní, že by odporcu na odstránenie sporných nahrávok kedykoľvek od ich zverejnenia 26.03.2018 vyzývala alebo žiadala, realizáciu takéhoto zásahu žiada až v tomto konaní. V tomto kontexte poukazuje súd aj na to, že sporné nahrávky boli zverejnené odporcom dňa 26.03.2018, pričom ako uviedla sama navrhovateľka, články, reportáže alebo príspevky vychádzajúce obsahovo zo sporných nahrávok zverejnili takmer všetky médiá. Rovnaké a podobné výpovede zainteresovaných, prípadne prepisy videí a vyjadrenia totožného obsahu (alebo ich časti) sú obsiahnuté na viacerých miestach na internete. Zo zmeny početnosti videní je možné dovodiť, že väčšina videní sa zrejme viaže k času ich zverejnenia, počet videní (cca 49 300 spornej nahrávky F. V. a cca 34 100 spornej nahrávky H. P.) rapídne nenarastá (ani oproti zdokumentovanému počtu ku dňu podania návrhu), a javí sa ako pravdepodobné, že nelineárne s časom záujem o ne klesá, a to zrejme aj preto, že v inej forme boli, ako sama navrhovateľka uviedla, obsahovo podobné články, reportáže alebo príspevky zverejnené inými médiami ako odporcom. Z namietaných komentárov k sporným nahrávkam a článkom na YouTube a internete je zrejmé, že tieto nie sú len vo vzťahu k navrhovateľke negatívne alebo hanlivé, ako poukazovala navrhovateľka, keď kritické reakcie komentujúci adresujú aj pôvodcom sporných nahrávok, p. P. a V.. Skutočnosť, že v dôsledku širokej medializácie uvádzaných nepravdivých skutočností musí navrhovateľka opätovne vysvetľovať jej okolnosti ústavným činiteľom a médiám navrhovateľka neosvedčila, keď ako sama uviedla ozrejmienie okolností a vysvetlenia týmto osobám už podala. Významné je aj to, že navrhovateľke bol odporcom (aj inými médiami) poskytnutý priestor na vyjadrenie sa k sporným nahrávkam a osobitne aj k sporným výrokom, v článkoch médiá informovali aj o aktuálne prebiehajúcich trestných konaniach voči pôvodcom sporných nahrávok, o prešetrovaní pôvodcov sporných nahrávok a o záveroch preverenia zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní v spornými nahrávkami medializovaných konaniach, zverejnených GP SR. Berúc do úvahy rýchlosť šírenia informácií na internete, keď záujem verejnosti (divákov) o ne klesá, neodstránením sporných nahrávok, nemožno hovoriť o prehľbovaní trvajúcej ujmy navrhovateľky a podstatnom zhoršovaní právneho postavenia navrhovateľky, odôvodňujúcej naliehavosť riešenia a bezodkladnosť a trvalosť úpravy pomerov.

74. Z návrhu a príloh je zrejmé, že sporné nahrávky boli zaslané viacerým médiám. Naviac odstránenie tohto konkrétneho umiestnenia sporných nahrávok na užívateľskom kanáli YouTube odporcu má len jednorazový efekt, nezabezpečí jeho odstránenie zo všetkých jeho možných umiestnení, keď aj s ohľadom na znenie petitu neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka požaduje len odstránenie sporných nahrávok, a nie zároveň zdržanie sa ich ďalšieho alebo opakovaného zverejnenia alebo rozširovania odporcom, nie je vylúčené ich opakované opätovné umiestnenie na internet, zverejnenie alebo šírenie odporcom, pôvodcami, inou osobou, inou formou a v akejkoľvek inej podobe. Kópie sporných nahrávok alebo ich (aj čiastočné) prepisy alebo zvukové stopy obsahujúce sporné výroky môžu byť a sú dostupné na rôznych miestach na internete, vrátane internetových stránok médií a sociálnych sietí. Aj táto skutočnosť podľa súdu vylučuje dosiahnutie bezodkladnej a trvalej úpravy vzťahov strán.

75. Ohľadnuc od toho je potrebné zdôrazniť, že ako uviedla aj navrhovateľka, namietané sporné výroky týkajúce sa navrhovateľky predstavujú len časť sporných nahrávok, čím dôvodí, že je nevyhnutné a zároveň dôvodné nariadiť odstránenie sporných nahrávok ako celku, keďže jednotlivé sporné skutkové tvrdenia sú neoddeliteľnou súčasťou sporných nahrávok ako celku. S týmto sa súd v tomto štádiu nestotožnil v kontexte konkurencie práva navrhovateľky na ochranu osobnosti a práva odporcu a verejnosti na informácie, spočívajúce v oznamovaní protispoločenskej činnosti a podozrenia z protiprávneho konania, keď súčasťou sporných nahrávok sú viaceré skutočnosti a aj závažné podozrenia netýkajúce sa výhradne navrhovateľky, ale iných osôb alebo skutočností. Navrhovateľka v návrhu nezrejmuje a nevyvracia nepravdivosť všetkých tvrdení na sporných nahrávkach. Z ustálenej súdnej praxe je zrejmé, že do osobnostných práv navrhovateľky môžu zasahovať len konkrétne výroky (navrhovateľkou uvedené sporné výroky), hodnotiace úsudky, ktoré sama navrhovateľka považuje za nepravdivé a spôsobilé privodiť jej nemajetkovú ujmu, rovnako ako prípadne iné - vždy len konkrétne konania, čo znamená, že navrhovateľka podľa názoru súdu musí špecifikovať ktoré konkrétne konanie, výroky a hodnotiace úsudky považuje za neprípustné, nepravdivé a len vo vzťahu k týmto konkrétnym špecifikovaným sa môže domáhať ich zákazu, resp. zdržania sa ich rozširovania. Opačný

prístup a iba všeobecne a neprimerane široko koncipované zákazy alebo príkazy, ktorým odstránenie celých sporných nahrávok nepochybne je, nesporne neprimerane a neodôvodnene zasahujú do práva odporcu a prekračujú rámec nevyhnutnosti jeho obmedzenia za účelom dosiahnutia daného cieľa - ochrany osobnostných práv navrhovateľky. Ochranu daných osobnostných práv navrhovateľky je možné dosiahnuť menej invazívnymi obmedzeniami základného práva odporcu na slobodu prejavu a prístupu k informáciám, zúžením a konkretizovaním rozsahu zdržania sa vymedzených konaní. Petit návrhu na neodkladné opatrenie vzhľadom na to v teste nevyhnutnosti podľa názoru súdu neobstojí.

76. Vychádzajúc z uvedeného nemal súd existenciu bezprostredne hroziacej ujmy, odôvodňujúcu nariadenie neodkladného opatrenia, za preukázanú.

77. Súd má za to, že v kontexte s vyššie uvedeným, zohľadňujúc konkrétne okolnosti a zvýšený záujem spoločnosti na hodnovernom prešetrení alebo vyvrátení akýchkoľvek podozrení, je podľa názoru súdu aj za účelom zvýšenia hodnovernosti postupu orgánov štátnej a súdnej moci na mieste procesná opatrnosť a rezervovanosť súdu na úkor rýchlej (a dokonca v danom prípade trvalej) úpravy vzťahov strán bez možnosti vyjadrenia druhej strany. V spoločnosti opakovane rezonuje, že v súdnych sporoch, v ktorých sa sudca domáha ochrany osobnosti, vzniká problém, na ktorý poukázal ÚS SR v náleze I. ÚS 408 /2010, v ktorom zdôraznil, že: „v súdnych sporoch, v ktorých sa sudca domáha ochrany osobnosti, a o to viac značných finančných náhrad, vzniká legitímny problémom „sudca súdi sudcu“ so zvýšeným rizikom možného korporatívneho správania sa predstaviteľov súdnej moci, čo pri opakovane pochybných či nedostatočne vyargumentovaných záveroch môže ohroziť legitimitu celého sudcovského stavu“. Uvedené v žiadnom prípade neznamena a nemá znamenať paušálne odmietnutie ochrany sudcom v ich sporoch (aj o ochranu osobnosti) len s odkazom na ich postavenie, keď nikto nemôže byť akokoľvek ukrátený pri uplatňovaní svojich práv a oprávnených záujmov na základe toho, že v čase legitímne požadovanej súdnej ochrany sám vykonáva funkciu sudcu a v podmienkach materiálneho právneho štátu neexistuje iný orgán, ktorý by bol spôsobilý poskytnúť adekvátnu súdnu ochranu. Ako súd uviedol vyššie, navrhovateľka opisom rozhodujúcich skutočností podložených predloženými listinnými dôkazmi pre potreby neodkladného opatrenia dostatočným spôsobom osvedčila pravdepodobnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu spornými výrokmi do jej osobnostných práv. Naďalej však platí, že účelom neodkladných opatrení v prvom rade zostáva predovšetkým dočasná úprava práv a povinností, pričom je dôležité, že súd je povinný poskytnúť ochranu nielen tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Súd má teda za to, že prihliadajúc na okolnosti zverejnenia sporných nahrávok a požadovaný rozsah obmedzenia odstránením celých sporných nahrávok bude potrebné v konaní vo veci samej vykonať rozsiahlejšie dokazovanie, dať priestor na vyjadrenie druhej strane sporu (v rámci uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany strán sporu podľa ust. § 132, § 149 a § 150 CSP) a v prípade preukázania svojich tvrdení, že došlo k zásahu do práva navrhovateľky, jej poskytnúť primeraný a účinný prostriedok nápravy vo forme meritórneho rozhodnutia. Súd sa domnieva, že pod prizmou okolností zverejnenia sporných nahrávok si tvrdené podozrenia (aj sporné výroky), a aj ich vyvrátenie navrhovateľkou, vyžadujú väčšiu pozornosť, nie zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (bez výsluchu a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania, bez vykonávania podrobného dokazovania) najmä s akcentom na to, že navrhovateľkou navrhované neodkladné opatrenie odstránením sporných nahrávok odporcom by malo byť trvalé a malo by nahrádzať a konzumovať rozhodnutie vo veci ochrany osobnosti. V dôsledku absencie podmienky bezodkladnosti je podľa súdu vylúčené, aby nariadením neodkladného opatrenia bolo dosiahnuté trvalé usporiadanie vzťahov. Nenariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia v rámci tohto konania podľa názoru súdu žiadnym spôsobom nevylučuje a nebráni navrhovateľke účinne sa domáhať ochrany osobnosti a odstránenia škodlivých následkov v konaní vo veci samej nielen voči odporcovi ale aj pôvodcom sporných nahrávok. Za daných okolností by možnosť odporcu podľa ust. § 337 ods. 1 a 2 CSP iniciovať konanie proti navrhovateľke na navrátenie do pôvodného stavu znamenala v zásade obrátenie dôkaznej povinnosti a povinnosti tvrdenia strán.

78. Pravdivosť navrhovateľkou uvádzaného motívu, pre ktorý pôvodcovia sporné nahrávky zverejnili až v marci 2018, teda takmer rok po ich vyhotovení a po ich zaslaní médiám a orgánom činným v trestnom konaní ešte v r. 2017, a aj prípadný súvis so súčasnými spoločenskými udalosťami, nemal súd za preukázanú a môžu byť v tomto štádiu konania len predmetom dohadov. Skúmanie tohto motívu pre posúdenie legitimity zverejnenia informácie v prospech alebo proti zverejneniu sporných nahrávok, by malo byť predmetom dokazovania v konaní vo veci. Aj s ohľadom na vznesené obvinenie (uznesenie

ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 zo dňa 15.05.2018) H. P. a F. V. pre spáchanie pokračovacieho trestného činu ohovárania a vedené trestné konanie na Okresnom súde Bratislava I (pod sp. zn. 9T/36/2017), proti obžalovanému H. P. pre prečin krivého obvinenia a pre prečin ohovárania, by sa akékoľvek závery súdu v tomto ohľade javili ako predčasné, súd v tomto konaní nevie uvádzané skutočnosti vyšetriť ani preveriť. Rovnako unáhlené sa súdu javí hodnotenie motívu F. V. na odvolanie jeho predchádzajúcej výpovede na spornej nahrávke. Navrhovateľkou uvádzané ďalšie tvrdenie o tom, že na príprave článkov, príspevkov alebo reportáží vychádzajúcich zo sporných nahrávok sa podieľali aj novinári, ktorých navrhovateľka v minulosti rovnako odsúdila v iných trestných veciach (D. F. z redakcie televízneho média, odsúdený rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 5T/85/2005 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a X. A. z redakcie internetového periodika, odsúdený rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 5T/14/2007 pre pokračovací zločin úverového podvodu) s poukázaním na ich zaujatosť a nadštandardné vzťahy s H. P., nemal súd za preukázané a považuje vo vzťahu na navrhovanému neodkladnému opatreniu za bezpredmetné a s vecou nesúvisiace, keď dokonca ani nejde o novinárov z redakcie odporcu a v rovnakom rozsahu o sporných nahrávkach a na nich obsiahnutých tvrdeniach informovali (ak potvrdila aj navrhovateľka) v zásade všetky médiá.

79. Nakoľko navrhovateľka neodkladného opatrenia neosvedčila zákonné predpoklady v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP (bezodkladnú potrebu úpravy pomerov), vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia a úvahy súdu, súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

80. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

81. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

82. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle citovaných ustanovení CSP, podľa ktorých by strane, proti ktorej smeroval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prislúchala náhrada trov konania ako úspešnej strane v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom k tomu, že úspešnej strane, teda odporcovi, v tomto konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva žiadne trovy nevznikli, nemohol mu súd priznať ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava III, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.